

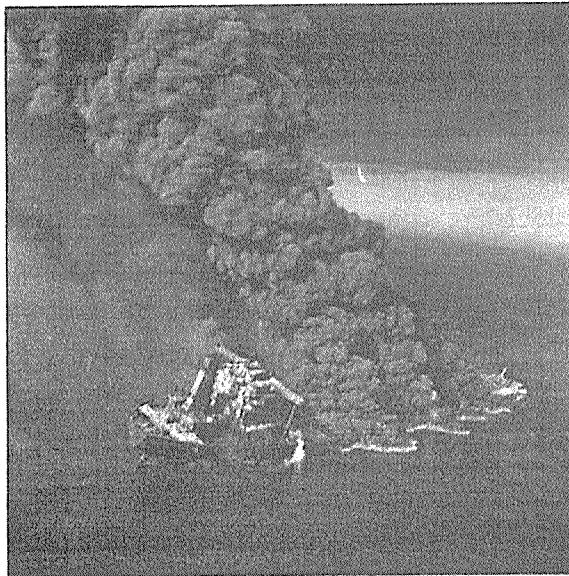
ஸரான் மக்களின் எட்டு வருட திணிக்கப்பட்ட போரின் அதிசயங்கள் என்னவென்றால் இந்தக் காலப் பகுதி முழுவதிலும் ஸரானிய மக்கள் தமது உற்சாகத்தை இழக்காமல் நாட்டைக் கட்டி எழுப்புவதிலும் ஷா அரசினால் அனந்தரமாக விட்டுச் செல்லப்பட்ட அழிவுகளைச் சீர் செய்வதிலும் செலுத்தும் கவனத்தைக் கைவிடாமலே இருந்தமையே.

இக்கால கட்டத்தில் போர் முனையைக் கவனிப்பது ஒரு புறமிருக்க நாட்டைக் கட்டி எழுப்பும் பல நவீன திட்டங்களையும் பெரும் அணைக் கட்டுக்களை நிர்மாணித்தல், எண்ணெய் உற்பத்தி, சுக்தி அபிவிருத்தி, கல்வி பல்கலைக்கழக கல்வி ஆராய்ச்சி திட்டங்களையும் இன்னும் பல மக்கள் அபிவிருத்தி திட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டனர். ஸரான் இப்படியான வெற்றிகளை இமாம் கொமெய்னியின் மதிநுட்பமான தலைமைத்துவத்தாலும் தகுதி வாய்ந்த அவர்களின் சளைப்படையாத நண்பர்களான அன்றைய ஜனாதிபதி ஆயத்துல்லா காமெனையி, பிரதம மந்திரி முஹந்திஸ் மீர்ஹூஸென் மூஸவி, சபாநாயகர் அக்பர் ஹாஷிமி ரப்சன்ஜானி, நீதியரசர் ஆயதுல்லா மூஸவி

அர்தபீலி போன்றோளின் ஒத்துழைப்போடு முப்படையிலும் உள்ள அவர்களின் நண்பர்களினதும் இமாயின் நம்பிக்கைக்குரிய ஆலோசகரான செய்யித் அஹ்மத் கொமெய்னி ஆகியோளின் அயராத முயற்சியாலும் கண்டு கொண்டது. அதனடிப்படையில் திணிக்கப்பட்ட எட்டு வருடப் போர் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. யுத்தத்தை ஆரம்பித்தவர்கள் அவர்களது எந்த ஒரு நோக்கத்தையும் அடைந்து கொள்ள முடியவில்லை. இஸ்லாமியக் குடியரசு கவிழ்ந்து விடாதது மாத்திரமல்லாமல் ஈரான் இஸ்லாமிய மக்களின் ஒருமைப்பாட்டுடன் உள்நாட்டு பொறுப்புக்களையும் சீர்செய்ததோடு சகல விதத்திலும் ஆட்சி செய்யத் தகுதியுள்ளது என்பதையும் நிருபித்து விட்டது. சர்வதேச மட்டத்திலும் கூட தோல்வி அடைந்து பணிந்து போகாத, நிலையான ஒரு சக்தியாக நிருபித்து விட்டது. அத்தோடு அதன் உண்மையை மேற்கத்தியவர்களின் எட்டு வருட மிக மோசமான தொடர் பிரச்சாரங்களுக்கு மத்தியில் உறுதி செய்து தனது தூதை எத்திவைத்திருந்தது. ஆனால் இப்பாதையைத் தாண்டிச் செல்வதற்காக பல விலை மதிப்புள்ள தியாகங்களையுச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. “நீங்கள் இறைவனுக்கு உதவி செய்தால் அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்து உங்கள் பாதங்களை உறுதிப் படுத்துவான்” (அல்குர்ஆன)

சதாமினதும் சுத்தாமை ஆக்கிரமிப்புச் செய்யத் தூண்டி ஆதரவு வழங்கிய இஸ்லாமிய அரபு நாடுகளின் மிகப்பெரிய பகிரங்க குற்றமும் துரோகமும் என்னவெனில் இரண்டு நாட்டு மனித வளத்தின் மிகப் பெரும் பகுதியையும், பொருளாதார வளத்தின் முக்கிய பகுதியையும் அழித்து விட்டது மாத்திரமல்லாமல் இந்த வேண்டப்படாத திணிக்கப்பட்ட போரின் மூலம் இஸ்லாமிய உம்மத் தின் ஒற்ற றுமையையும் சீர்குலைத்தனர். ஷாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு சீரிய

நிலையில் காணப்பட்ட உலகளாவிய இஸ்லாமிய எழுச்சியை பல வருடங்களுக்கு பின்னடையைச் செய்தனர். அத்துடன் முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தினர். இமாம் தமது இஸ்லாமிய நாட்டுத் தலைவர்களுக்கும், முஸ்லிம் நாடுகளுக்கும் விடுத்த செய்திகளிலும் அனுப்பிய தூதுகளிலும், உலக முஸ்லிம்களின் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக ஒன்றுபட வேண்டும் எனவும் பைதுல் முகத்தலை விடுதலை செய்ய வேண்டும் எனவும் சகோதரக் கரம் நீட்டிய போது அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இஸ்லாமியர்களின் எதிரிகா நூடைய பாவைகளாக செயற்படலாயினர். நிச்சயமாக இந்த வழியின் முடிவானது இஸ்ரேலை ஒரு நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தி, அந்நிய நாட்டு இராணுவத்தினரை தமது நாட்டுக்குள் வர வழியமைத்து அவர்களுக்கு தேவையான அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து, இஸ்லாமிய நாடுகளினதும் வஹியின் பூமியின் மத்திய

பகுதியிலே அமெரிக்கா தனது கோட்டையை அமைத்துக் கொள்ள இடம் அளிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவாகவும் இருக்க முடியாது. சத்தாமின் பைத்தியகாரத்தனமான குவைத் தாக்குதலும் அந்த நாட்டு வளங்கள் அனைத்தையும் தீக்கிரையாக்கியதும் அதனைத் தொடர்ந்து இராக் மக்களின் வளங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு இல்லாமிய நாட்டில் அந்நியர் இன்றும் நிலை கொண்டிருப்பதும் அன்று செய்த பாவச் செயல்களின் விளைவுகளேயாகும். “சிந்திப்பவர்களே படிப்பினை பெறுங்கள்.” (அல்குர் ஆன்)

சாதாரணமான சமாதான நிலை ஏற்பட்டதன் பின் இமாம், 1988/10/03 அன்று இல்லாமியக் குடியரசு அதிகாரிகளுக்கு நாட்டைக் கட்டி எழுப்பும் திட்டங்களை ஒன்பது பந்திகளில் எழுதி சமர்ப்பித்தார்கள். இமாமின் தூய நோக்கையும் அதே வேளை அவரின் பெறுமதியையும் இந்த உத்தரவைப் படிப்பதன் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

பத்து வருட இல்லாமியக் குடியரசு அனுபவத்தின் பின் இமாம், 1989/04/24 அன்று அரசாங்க அமைப்புகளைச் சீர் திருத்தம் செய்து பரிபூரணப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அன்றைய ஜனாதிபதி ஆயதுல்லாஹ் காமெனையி அவர்களுக்கு நிருபம் வரைந்தார். நாட்டு நிலைமைகளை ஆராய்ந்து சரி செய்வதற்கு ஒரு உயர் அதிகாரிகள் குழுவை நியமித்து குறிப்பிடப்பட்ட கோட்பாட்டுக்குள் அமைய யாப்பில் சீரதிருத்தங்கள் செய்யுமாறு வேண்டிக் கொண்டார். நாட்டின் ஆதமீகத் தலைவருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகள், நிறைவேற்றுப் பீடம், நீதித் துறை, சட்ட மன்றம், ஒளி ஒலிபரப்பு நிறுவனம் போன்றவற்றின் பொறுப்புகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் பற்றிய சீரதிருத்தம் இவைகளில் அடங்கும். இமாமின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க திருத்தம் செய்யப்பட்ட யாப்பு, 1989 டிசம்பர் 03ம் நாள் (இமாமின்

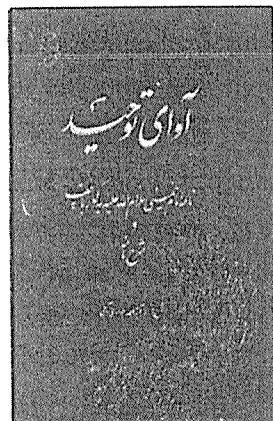
மரணத்தின் பின்) மக்கள் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டு ஏகோபித்த பெரும்பான்மை வாக்குடன் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மார்க்சிஸத்தின் வீழ்ச்சி பற்றி கொர்பச்சோவுக்குக் கடிதம்

சோவியத் யூனியன்
தலைமைத்துவக் குழுவிலே
தலைவர் கொர்பச்சோப் உலக
கமியூனிஸ் முனையிலே இறுதி
மாற்றங்களையும் சீர்திருத்தங்
களையும் செய்திருந்தார். உலக
அரசியல் பகுப்பாய்வாளர்
களும் மேற்கத்திய உலகத்
தலைவர்களும் இம்மாற்றங்கள்
பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம்
இன்றி சந்தேகக்கண் கொண்டே
பார்த்தனர்

ரட்சயாவிலே 70ஆண்டு
களாக கமியூனிஸத்தை முன்
எடுத்துச் சென்ற அமைப்பு வேரோடு பிடுங்கி எறியப்படும்
என்பதை யாருமே கனவில் கூட நினைத்துப் பார்க்க
வில்லை. அந்த குழ்நிலையில் இந்த மாற்றங்களால்
தீர்பார்க்கப்பட்ட மிகக் குறைந்த தீர்பார்ப்பு
என்னவென்றால் இறுதியில் கிரெம்ஸின் தலைவர்கள்
உள்ளாட்டுப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை ஒரு
முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு..

சோவியத் தோடு நேரடித் தொடர்புகளை
வைத்துள்ள கீழூத்தேய நாடுகளின் தொடர்புகளைக்
கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் விடுதல் ஆகும்.
அத் தோடு கமியூனிஸ் பாசறையில் இருந்து

சோவியத்துக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட, பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள ஒரு அமைப்பு உருவாகும் என்றே அனைவரும் எதிர் பார்த்தனர். ஆனால் இமாம் கொமெய் னி, சடவாதிகளின் சிந்தனைக்கு அப்பால்பட்டவாறு, அதே நாட்களிலே 1989/01/01 அன்று கொர்பச்சோடுக்கு எழுதிய கடிதத்திலே “இதற்குப் பிறகு கமியூனிஸத்தை உலக அரசியல் வரலாற்று நூதனசாலைகளிலே தேடவேண்டி வரும்” தீர்க்க தரிசனம் கூறியிருந்தார்கள். இமாம் அதே கடிதத்தில் தற்போதைய சோவியத் மாற்றங்களை பற்றி மிகவும் வியக்கத்தக்கவாறு பகுப்பாய்வு செய்து அதிலே கமியூனிஸத்தின் எலும்புகளை முறிக்கும் சத்தம் என்ற வார்த்தையையும் உபயோகப்படுத்தியிருந்தார்கள். அதில் வியக்கத்தக்க விடயம் என்ன வென்றால் அதே கடிதத்தில் இமாமின் அன்றய உலக அரசியல் நிலைமை பற்றிய கணிப்பீட்டைப் பறைசாற்றும் சில எச்சரிக்கையோடு கலந்த தீர்க்க தரிசனமான தூதுகளும் இருந்தமை தான். அதிலே இமாம், மிகத் தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் ரஷ்யர்கள் மேற்கத்தியவாதிகளின் முதலாளித்துவ அமைப்பின் பக்கம் குத்துக்கரணம் அடிப்படையும் அமெரிக்காவின் சூழ்ச்சி வலைக்குள் விழுவதையும் கண்டித்திருந்தார். மேலும் இல்லாமிய மெய்யியல், ஆன்மீகவியல் தத்துவங்களை மேற்கோள் காட்டி, கமியூனிஸம் அரசியல் பரிணாமப் பாதையில் வெற்றியடையவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டி மேற்கத்திய சடவாதத்தை நம்பியதைக் கைவிட்டு இறைநம் பிக் கையின் பக்கம் திரும்புமாறு கொர்பசோப்பை வேண்டிக் கொண்டார். “உங்கள் நாட்டின் அடிப்படைப் பிரச்சினை முதலாளித்துவமோ அல்லது பொருளாதாரமோ அல்லது சுதந்திரமோ அல்ல. மாறாக இறைவன் மீது உண்மையான நம்பிக்கை இல்லாததாகும். இதே பிரச்சினை தான் மேற்கத்திய

வாதிகளையும் பீடித்துள்ளது” என்று தெளிவுபடுத்தினார்.

தூரதிட்டவசமாக ரஷ்யத் தலைவர்கள் இமாமின் எச்சரிக்கைகளையும் உபதேசங்களையும் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை. அமெரிக்க ஜேரோப்பிய கம்பனிகள் தற்போதைய ரஷ்யாவை தனது பொருளாதார விளையாட்டுக்கு இரையாக்கத் தொடங்கியது. காலனித்துவம் வேறு ஒரு வடிவத்தில் விஸ்வரூபம் எடுத்தது. அதன் எதிர்கால முடிவு அந்த நாட்டு மக்கள் விழித்துக் கொண்டாலே ஒழியே அழிவுதான் என்ற நிலை உருவானது.

அப்போதைய சோவியத் வெளிநாட்டு அமைச்சர் எடுவார்ட் செஷநாட்டேஸ், அதிபர் கொர்பச்சோபின் பதில் கடிதத்தைச் சமந்து கொண்டு இமாமைச் சந்திப்பதற்காக தெஹ்ரான் வந்த போது அவருக்கு ஆச்சரிய மூட்டிய விடயம் என்னவெனில் மிகவும் வீரமுடனும் தெளிவாகவும் உலகத்தின் இரண்டாவது வல்லரசு நாட்டுக்கு எச்சரிக்கை விட்டு தூது அனுப்பிய மனிதர், 12 மீட்டர் அளவுடைய ஒரு சிறிய வீட்டிலே தெஹ்ரானில் ஒரு முலையிலே ஜமரான் பகுதியிலே மிகச் சாதாரண அடிப்படை வசதிகளுடனும், எந்த ஒரு ஆடம்பரமும் இல்லாமல் உறுதியாக மலையைப் போல் உட்கார்ந்திருந்தது தான். அவருக்கருகில் ஒரு குர்ஆனும் தொழுகை விரிப்பும் தஸ்பீஸ் மணியும் ஒரு சில பத்திரிகைகளும் ஒரு சாதாரண ரோடியோவும் இருந்தது, செஷநாட்டேஸூடன் கூட வந்த உயர் அதிகாரிகள் உட்கார்வதற்கு மேலதிக்கக் கதிரைகள் அங்கு இல்லை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதற்கு கூடிய நேரம் எடுக்கவில்லை. எப்படியாவது வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு தரமாவது தரையில் உட்கார்ந்தே ஆகவே வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார்கள். சில வேளைகளில் இமாமிடம் பணிவிடை செய்த வயது முதிர்ந்த மனிதர் கிழக்கத்திய வல்லரசின் வெளிநாட்டு அமைச்சரை உபசரிக்கு முகமாக

ஒரு கிளாஸ் தேந்ரையும் சீனிக் கட்டிகளையும் கொடுத்த போது இது வேண்டுமென்றே செய்யும் ஒரு வித் தியாசமான வேலை என்று அவர் நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் உண்மை அதற்கு மாறாகவே இருந்தது. இமாம் தமது வாழ்வின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தனிமையில் இருந்த போதிலும், நாடுகடத்தப்பட்டு பரதேசியாக்கப்பட்ட போதும் மார்க்கப் பொறுப்பை சமந்திருந்த போதும் அரசியல் தலைமைத்துவம் வகித்த போதிலும் தமது இறுதிமுச்ச வரைக்கும் தமது எளிமையான வாழ்க்கையை விட்டு வெளியே வந்ததே இல்லை. அது மாத்திரமல்லாமல் உலகப் பெரும் தலைவர்களுக்கு முன்னிலையில் தனது சாதாரண முகத்தை மாற்றிக் கொள்ள நினைத்ததே இல்லை.

நபியினதும் இஸ்லாமினதும் கண்ணியத் தைப் பாதுகாத்தல் (சல்மான் ருஷ்டிக்கு முர்த்த் தீர்ப்பு)

ஈரான் இராக் யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த போது மேற்கத்திய அரசியல் தலைவர்கள் புரட்சி இஸ்லாத்திற் கெதிரான புதியதோர் தாக்குதலை ஆரம்பித்தனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈரான் எதிர்ப்பையும் வெபனான் ஹிஸ்புல்லாக்களின் நேருக்கு நேரான யுத்தங்களையும் பல ஸ் தீன் இஸ் லாமிய இயக் கங் களையும் ஆப்கானியரின் இஸ்லாமிய ஜிஹாதையும் போரையும். 1981/10/06 அன்று எகிப்திய இஸ்லாமியவாதிகளால் அன்வர் சாதாத் கொல்லப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவர்கள் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிப் பாதையை ஆயுதத்தாலோ அல்லது இராணுவத்தாலோ தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பதைப் புரிந்துகொண்டார்கள். அவர்களின் புதிய யுத்த களம்

சிந்தனா, கலாசார, உளவியல் களமாக இருந்தது. ஷீயா சன்னிகஞூக்கிடையில் தூண்டிவிட்ட யுத்தமும் முன்பு இமாம் கொமெய்னியின் திறமையின் காரணமாக தோல்வியில் முடிந்தது. அதனால் முஸ்லிம்கள் ஒரு கொடியின் பால் ஒற்றுமைப் படுத்தும் இஸ்லாமிய அடிப்படை விழுமியங்களை குறிவைக்கத் தொடங்கினர். அவர்களின் முதலாவது கலாசார தாக்குதலாக சல்மான் ருஷ்தியால் எழுதி மேற்கூட்டிய நாடுகளால் உத்தியோக பூர்வமாக ஆதரவு வழங்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட “சாத்தானிய வசனங்கள்” அமைந்தது. இஸ்லாத்தின் முக்கியமான அடிப்படையான நபித்துவத்தின் மீதும் நபி மீதும் அப்புத்தகத்திலே கொண்டுவரப் பட்டிருந்த மிக மோசமான அவதாரங்களுக்கு முன்னால் இஸ்லாமிய உலகம் எதிர்த்து நிற்காமல் இருந்திருந்தால் அவர்களின் முதல் தாக்குதலிலே வெற்றியடைந்திருப்பர். அதன் பிறகு மிகவும் இலேசான முறையில் இஸ்லாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் மறைமுகமான ஆத்மீக அம் சங்களையும் பல வழிகளிலும் தாக்க ஆரம்பித்திருப்பர். இதன் மூலம் மார்க்க சிந்தனைகளின் அடையாளங்களையும் இஸ்லாமிய உம்மாவின் ஒற்றுமைக்கான அடிப்படைகளிலும் சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தி உலக இஸ்லாமிய அமைப்புக்களின் அடையாளங்களை அழித்து விட்டு மேற்கூட்டிய

கலாசாரத் தாக்குதலுக்கு முன்னால் முஸ்லிம்களை சரணடைய வைப்பதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது.

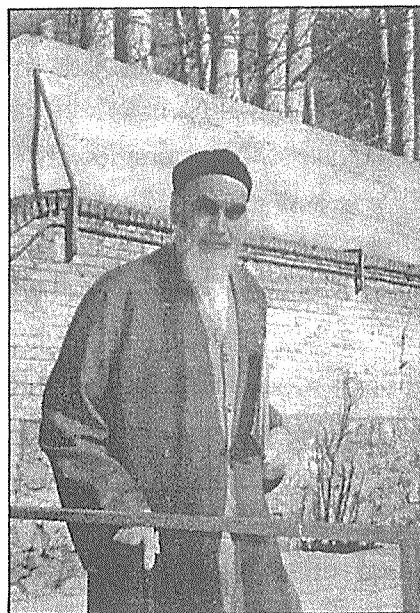
இமாம் கொமெயனி, மேற்கூறிய காரணங்களைக் கருத்திற் கொண்டு 1989/02/14 ஒரு சில வரிகளிலே சல்மான் ருஷ்திக்கு முர்த்த எனும் மார்க்கத் தீர்ப்பை வழங்கி அவரையும் அப்புத்தகத்தை தெரிந்து வெளியிட்டவர்களையும் தூக்கிலிட வேண்டும் என தீர்ப்பு வழங்கியதன் மூலம் இன்னுமொரு புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். முஸ்லிம்கள் இன் மொழி, நாடு பாகுபாடு பாராது ஒற்றுமையாக மேற்குக்கு எதிராக அனிவசுத்து நின்றனர். இந்நிகழ்வின் விளைவு அன்றைய இஸ்லாமிய உம்மதினர் ஒரு கொடியின் கீழ் உள்ளார்கள் என்பதையும் அவர்களுக்கு மத்தியில் எவ்வளவு கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் சரியான முறையில் வழி நடத்தப்படுவார்கள் என்றால் எதிர்காலத்திலே இஸ்லாத்தின் விழுமியங்களை உயிர்ப்பித்து எதிர்கால உலக வரலாற்றை தமது தோள்களிலே சுமக்கும் பாரிய சக்தியாக மாறுவார்கள் என்பதைத் தெளிவு படுத்தியது. இந்த மார்க்கத் தீர்ப்பின் மூலம், ஈரான் யுத்தத்திலே சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் மூலம் இஸ்லாமியப் புரட்சியின் நோக்கங்களைக் கைவிட்டு விட்டது என்ற மேற்கத்தியவர்களின் எண்ணம் தவிடுபொடியாகிவிட்டது.

இமாமின் இறுதி நாட்கள்

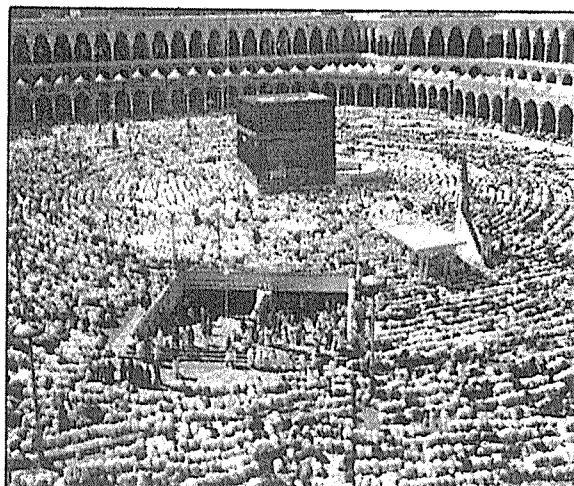
இமாம் கொமெய் னியின் குடும்பத்தினரும் நெருங்கியவர்களும் அவர்களின் சுய சரிதைகளிலே இமாமின் இறுதி நாட்களைப் பற்றி எழுதியிருந்தார்கள். அதனைப் படித்துப் பார்க்கும் போது, இமாம் தனது படைத்த இறைவனைச் சந்திப்பதற்கு நெருங்கிக்

கொண்டிருப்பதைப் புரிந்துகொண்டு செயற்பட்டதாக விளங்குகின்றது. இந்த இறுதி நாட்களில் அன்னாரின் ஆத்மீக இர்பான் நிலைமை ஒரு புறமிருக்க, அந் நாட்களில் வெளியிட்ட செய்திகளும் ஆற்றிய உரைகளும் அரசியல் நடவடிக்கைகளும் ஏனைய நாட்களை விட வித்தியாசமானதாக இருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது.

அதற்கு சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் கீழே கூறியுள்ளோம்: அந்த வருடங்களில் நடந்த சில நிகழ்வுகள் இமாமின் மனதையும் நினைவுகளையும் பாரமாக்கி இருந்தது. அதில் ஒன்றுதான் 1988 ஆம் ஆண்டு இறைவனின் மாளிகையான பைத்துல் ஹராம் க.பதுல்லாவுக்கு அருகில் ஈரானிய ஹஜ்ஜாஜிகள் பரிதாபமான முறையில் படுகொலை செய்யப்பட்டமை. இமாம், நூற்றுக்கணக்கான அல்குர்ஆன் வாக்கியங்

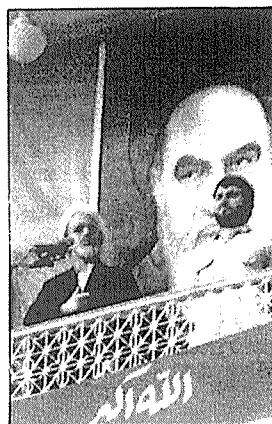
களையும் நபியவர்களினது ஹதீஸ்களையும் மார்க்கப் பெரியார்களின் வாக்குகளையும் இமாம்களின் கருத்துக்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு ஜயந்திரிபற நம்பிக்கை வைத்திருந்த விடயம் தான் அரசியல் மார்க்கத்தில் ஒரு பகுதியாகும் என்பது. இறுதி நூற்றாண்டிலே பிரபல்யமான, அரசியல் வேறு மதம் வேறு என்று கூறப்படும் கருத்து ஆக்கிரமிப்புக் காரர்களின் கருத்தாகும். இதன் சூடான விளைவை இஸ்லாமிய உலகத்திலும் ஏனைய இறைவேதங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் மத்தியிலும் காணமுடியும். இமாம் கொமெய்னி, இஸ்லாமிய மார்க்கத்தை மனிதனது தனிமனித, சமூக அனைத்துப் படித்தரங்களிலும் அவனது வாழ்வின் அனைத்துக் கோணங்களுக்கும் வழிகாட்டும் பரிபூரண மார்க்கமாக நம்பினார். மனிதத் தொடர்புகளும் அரசியலும் மனித வாழ்விலிருந்து பிரிக்க முடியாதவாறு ஒன்றோடொன்று கலந்துள்ளது. எனவே தான் வணக்க வழிபாடுகளுடன் மாத்திரம் மட்டுப்படித்தப்பட்ட தனிமனித ஒழுக்கங்களை மாத்திரம் போதிக்கும்

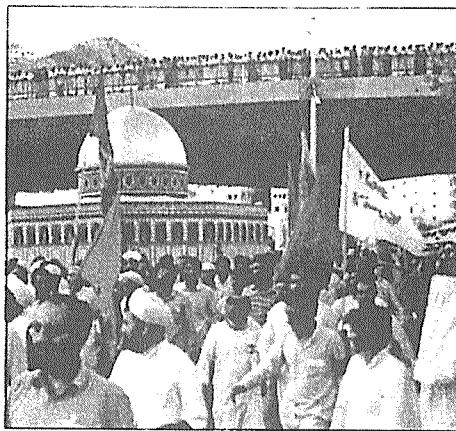

இஸ்லாத்தை, முஸ்லிம்களைத் தமது தலைவிதியை நிர்ணயிக்க விடாமலும் சமூக விடயங்களில் ஈடுபடாமலும் தடுக்கும் இஸ்லாத்தை, மாற்றியமைக்கப்பட்ட இஸ்லாம் என்றும் கருத்துப்படி “அமெரிக்க இஸ்லாம்” என்றும் இமாம் வர்ணித்தார்.

அவர் தமது புரட்சியைக் கூட மார்க்கமும் அரசியலும் ஒன்றை ஒன்று பிரியாத அதே வேளை இன்றியமையாத ஒன்று என்ற அடிப்படையைக் கொண்டே ஆரம்பித்து வழிநடத்தினார்.

இமாம் கொமெய்னி, புரட்சியின் வெற்றிக்குப் பிறகு, சமகால அரசியல் அமைப்புகளுக்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட அதேவேளை அதன் சட்டங்களும் அடிப்படைகளும் இஸ்லாமிய குடியரச யாப்பிலே கொண்டுவரப்பட்ட இஸ்லாமிய அரசை நிறுவியது மாத்திரமல்லாமல் சமூக இஸ்லாமிய உணர்வுகளை உயிர்ப்பிப்பதிலும் இஸ்லாமிய அரசியல் கொள்கைக்கு உயிரோட்டம் வழங்குவதிலும் ஈடுபட்டார்கள். ஜாம்ஆத் தொழுகை நிகழ்ச்சிகளும் நாடெங்கிலும் இஸ்லாமியப் பெருநாள் தினங்களில் நடைபெறும் தொழுகை நிகழ்ச்சிகளும் அரசியல் அம்சம் கலந்த வணக்க வழிபாடு என்ற முறையில் ஏற் பாடு செய்யப் பட்டு, இஸ்லாமிய சமூகத்தின் உள் நாட்டு சர்வதேச பிரச்சினைகளை குத்பா பிரசங்கங்களிலும் இஸ்லாமியப் பெருநாள் தினங்களிலும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அத்துடன் மார்க்க நிகழ்வுகளின் அமைப்புகளையும் சமூக அரசியலோடு ஒத்துப் போகுமாறு மாற்றி அமைத்து அதற்கு உயிரோட்டம்

வழங்கியதும் இதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இமாம் கொமெய்னியின் மிகச் சிறந்த சாதனைகளில் ஒன்று இப்ராஹீமின் ஹஜ் ஜை உயிர்ப்பித்தலாகும். ஈரானிலே புரட்சி வெற்றியடை வதற்கு முதல் இஸ்லாமிய நாடுகளின், குறிப்பாக சங்கதி அரேபிய நாட்டு தலைவர்களின் போக்கு காரணமாக ஹஜ் கிரியைகள் அதன் உண்மையான உயிரோட்டத்தை இழந்த நிலையில் ஒரு சம்பிரதாயமாக நிறைவேற்றப் பட்டு வந்தது.

முஸ்லிம்கள் இந்த வருடாந்த உலக ஒன்று கூடலின் தத்துவத்தை உணராதவர்களாகவே ஹஜ் கிரியைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்தனர். முஸ்லிம் விழித் தெழுவதற்கும் தன்னை முற்றிலும் இணைவைப்பவர்களில் இருந்து வேறு பட்டவன் என்று அறிவிப்பதற்கும் ஹஜ் சந்தர்ப்பமாக

அமைகின்றது என்று அல்குர்ஆன் தெளிவாக கூறியிருந்த போதிலும் அங்கு இஸ்லாமிய உலகத்தின் பிரச்சினைகள் பற்றி பேசப்படுவதில்லை. அல்லது முஷ்ரிக்கீன்களை விட்டும் வேறுபட்டவர்களாகக் காட்டும் எவ்வித கிரியைகளும் காணப்படுவதில்லை. அதே நேரம்

இஸ்லாமிய சமூகம் மிகவும் இக்கட்டான் நிலையிலும் அனைத்துப் பகுதியிலிருந்தும் ஆக்கிரமிப்புக்காரர்களதும்

இஸ்ரவேலர்களினதும் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியிருந்தனர். ஆனால் இஸ்லாமியப் புரட்சியின் வெற்றியின் பின் இமாம் ஒவ்வொரு ஆண்டு ஹஜ் செய்திகளிலும் தூதுகளிலும் சர்வதேச மூஸ்லிம் சமூகத்தின் பிரச்னைகளைக் கவனத்தில் எடுப்பதன் அவசியத்தையும் மூஸ்லிம்கள் முஷ்ரிக்களை விட்டும் வேறுபட்டவர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதையும் ஹஜ்ஜின் கிரியைகளில் ஒன்று என்ற வகையில் ஒவ்வொரு ஹாஜியும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்பதை உறுதியாக வலியுறுத்தினார். படிப்படியாக ஹஜ் தனது தத்துவத்தின் யதார்த்த நிலையை அடையத் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு வருடமும் தம்மை முஷ்ரிக்களை விட்டும் வேறுபட்டவர்கள் என எடுத்துக் காட்டும் நிகழ்வுகள் பல்லாயிரக் கணக்கான ஈரானியர் களாலும் ஏனைய நாட்டு புரட்சி மூஸ் லிம் களாலும் சுலோகங் கள் ஏந் திய ஆர்ப்பாட்டங்களாக களமிழங்கின. அமெரிக்காவும் சோவியத்தும் இஸ்ரேலும் உலக ஷிர்க்கினதும் குப்ரினதும் சின்னம் என்பதை எடுத்துக் காட்டி மூஸ்லிம்களை இந்த சக்திகளுக்கு எதிராக ஒன்றுபட அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அதேவேளை மூஸ்லிம்களின் சர்வதேச பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வது பற்றிய கருத்துப் பரிமாறல்களும் மகாநாடுகளும் நடத்தப்பட்டது.

இதன் விளைவாக அமெரிக்கா இந்நிகழ்வுகளை முடிவுக்கு கொண்டு வரும் முகமாக சஹதி அரசாங்கத்திற்கு நெருக்கடியைக் கொடுக்கத் தொடங்கியது. ஹிங்ரி 1404 துல்ஹஜ் ஆறாம் நாள் வெள்ளிக் கிழமை ஒரு லட்சத்து ஐம்பது ஆயிரம் ஹாஜிகள் “பராஅத்” நிகழ்வில் கலந்து கொள்வதற்காக மக்கா வீதிகளில் சென்று கொண்டிருந்த போது

முன்கூட்டியே மறைமுகமாக தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்த சங்கதி நாட்டுப் படைகள் எதேச்சையாக ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களின் பிரதான பாதையை மறித்து ஆயுதங்களால் தாக்கி ஆர்ப்பாட்டத்தை செயலிழக்கச் செய்ய முயற்சி செய்தனர். இக்கவலைக்கிடமான நிகழ்விலே ஈரான், இராக், லெபனான், பலஸ்தீன், பாகிஸ்தான் மற்றும் பல

நாடுகளை சேர்ந்த 400 ஹாஜிகள் உயிரிழந்தனர். அத்தோடு 5000க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்ததோடு இன்னும் பல அப்பாவி மக்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். காயமடைந்தவர்களில் அநேகமானோர் சம்பவம் நடந்த இடத்திலிருந்து தப்பி ஒட முடியாத பெண்களும் வயோதிப்ரகளுமாகவே இருந்தனர். அவர்கள் முஷ்ரிக்ன்களுக்கு எதிராக சூரல் கொடுத்த குற்றத்திற்காக காயப்படுத்தப்பட்டனர்.

அதில் ஒரு முக்கிய விடயம், இறைவனின் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்ட இடமும் மாதத்தினது மகிமையும் அங்கு முறியடிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த கவலைக்கிடமான நிகழ்வுகளில் இதற்கு எதிர் நடவடிக்கை எடுத்து செயலில் இறங்குவதற்கு, இஸ்லாமிய நாடுகளும் உலக முஸ்லிம்களின் நிலையும் தடையாக இருந்ததன் விளைவு இமாம் அவர்களின் இறுதி நாட்களில் கூட அவர்களின் பேச்சிலும் முச்சிலும் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது.

இந்த நிகழ்விலிருந்து மறுவருடம் தான் ஏற்கனவே விபரித்தவாறு, ஈரான் 598வது தீர்மானத்தை ஏற்று யுத்த நிறுத்தம் செய்தது. அத்துடன் திணிக்கப்பட்ட போரும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. போராளிகளின் தியாகங்களும் ஈரான் மக்களின் எட்டு வருட புனித தற்காப்பின் காவியங்களும் எந்த நோக்கத்திற்காக ஈரான் மீது யுத்தத்தை திணித்தார்களோ அந்த நோக்கங்களை அடைய விடாது எதிரியைத் தடுத்து நிறுத்தியதும் எந்த வகையிலும் சமமற்ற யுத்தத்தில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து எதிரிகளைத் தூரத்தியடித்ததும் யுத்த இறுதியில் இஸ்லாமியப் படையின் வெற்றியும் அவர்களுக்கு வெற்றியையும் பெருமையையும் கொடுப்பதாக இருந்தது. ஆனால் யுத்த முடிவுக்கு முன், இராக் யுத்த விமானங்கள் ஹலப்ஜே நகரத்தை இரசாயனக் குண்டு போட்டுத் தாங்கி அழித்தன. ஈரான்

குடியிருப்புப் பகுதிகளில் குண்டு போட்டு பொதுமக்களை கொன்று குவித்தது. பெயரளவு இல்லாமிய நாடுகளால் அமெரிக் காவினதும் ஜரோப்பாவினதும் யுத்தக் கப்பல்கள் சதாமுக்கு ஆதரவாக வளைகுடா கடல் பகுதிக் கு வரவழைக்கப்பட்டன. அதனைத் தொடர்ந்து வளைகுடா வான் பகுதியிலே ஈரானுக்குச் சொந்தமான பயணிகள் விமானம் அமெரிக்கர்களால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது. இத்தகைய மிக மோசமான சம்பவங்கள் உணர்வுள்ள ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் உள்ளத்தில் வேதனையை ஏற்படுத்துபவை. தனது ஆயுளையே இல்லாமிய உம்மத்தின் நலனுக்காவும் நன்மைக்காவும் தியாகம் செய்து முஸ்லிம்களின் கண்ணியத்தை மேலோங்கச் செய்வதற்காகப் புரட்சி செய்த இமாம் கொமெய்னி போன்றோருக்கு அவை எந்த அளவு வேதனையைக் கொடுத்திருக்கும்.

இல்லாமிய நாட்டுத் தலைவர்கள் அந்த நாட்டு மக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக இல்லாத்தின் எதிரிகளோடு ஒன்று சேர்ந்து அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதைப் பார்த்து மிகவும் கவலை கொண்டனர். குறிப்பாக இமாம் கொமெய்னி அந்த ஆதரவின் பின் விளைவுகளை விளங்கிக் கொண்டு பல தடவைகள் எச்சரிக்கை விடுத்தார். இல்லாமிய அரசை எதிர்த்து சதாமின் அரசைப் பலப்படுத்துவது இல்லாமிய உலகின் எந்தவொரு பிரச்சினையையும் தீர்க்க உதவாது என்பது ஒரு புறமிருக்க அவர்கள் மூட்டிய தீயின் சவாலை இன்னும் அணையாது சாம்பலில் புதைந்து கிடப்பதை மிக விரைவில் விளங்கிக் கொள்வர் என ஆரூடம் கூறினார். இமாம் கொமெய்னியின் இந்த வியக்கத்தக்க எதிர்வுகூறலின் யதார்த்தத்தை எட்டு வருடங்களுக்குப் பின் சத்தாம் குவைத்தை ஆக்கிரமித்த போது நம்மால் விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. அதே வருடம் அச்சிட்டு

வெளியான இமாமின் அவர்களின் சஹீபதுண் நூர் (பாகம் 16 பக்கம் 150) தொகுப்பில் இருந்து இதனை நாம் எடுத்து இயம்புகின்றோம்.

இமாம் அதே நாட்களில் அரபு நாடுகளுக்கும் குறிப்பாக சத்தாமுக்கும் விட்ட அறிக்கையிலே சொன்னார்கள்: “இந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அமெரிக்காவின் அல்லது வேறு நலன்களுக்காக நீங்களாகவே பாதாளத்தில் வீழ்ந்து விடுவதற்கு அவர்கள் குழ்ச்சி செய்கின்றனர். நீங்கள் வல்லரசுகளின் பொம்மைகள் என்பதை நாம் பல தடவை எச்சரித்துள் கோம். சத்தாம் யுத்தத்தில் வெற்றி அடைந்து பலமடைந்தால் உங்களைப் போன்றவர்களின் உதவிகளுக்கு நன்றி செலுத்துவார் என்று நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவர் பேராசைப் பைத்தியத்தைக் கொண்டு உங்களையும் யுத்தத்தில் முழுகடிக்கச் செய்யும் ஒரு மனிதன் தான் அவர்.”

இமாம் கொமெய்னி அவர்கள் இதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன் அதாவது 1981/12/02 அன்றும் ஆற்றிய உரையில் “இப்பிராந்தியத்தில் உள்ள அனைத்து ஆட்சியாளர்களுக்கும் நான் உபதேசம் செய்கின்றேன். சத்தாமுக்கு ஆதரவு வழங்குவதை விட்டு விடுங்கள். இறைவன் உங்கள் மீது கோபம் கொள்ளும் நாளைப் பயந்து கொள்ளுங்கள்.” என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார். ஆச்சரியம் அவ்விறை மனிதன் மரணித்து சில நாட்கள் செல்வதற்கு முன்பே நிலைமை அப்படியே மாறிவிட்டது. ஈரானை யுத்த விரும்பியாகவும் ஆக்கிரமிப்பு க்காரனை சமாதான விரும்பியாகவும் அறிமுக ப்படுத் திக் காப் பாற் றியவர் கணே ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளான கார்கள். ஆனால் ஒரே வித்தியா சத்துடன் இந்தப் பிரச்சினை னயைத் தீர்ப்பதற்காக மீண்டும் குழப்பத்தை உருவாக்கி

யவர்களிடமே அடைக்கலம் தேடினர்.

லெபனான் நாட்டை இஸ்ரேல் ஆக்கிரமித்த போது எதுவும் நடக்காதது போல் அரபு நாடுகள் நடந்து கொண்ட விதமும் அந்த நாட்டில் சியோனிசத்தின் அநியாயங்களும் பலஸ்தீனில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதி மூஸ்லிம்கள் அடைக்கலம் கேட்ட போது இரக்கமற்ற முறையில் அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கியதும் இதற்கெல்லாம் மேலாக அரபு உலகம் குத்தை மீட்பதை விட்டு விட்டு இஸ்ரேவுடன் கை கோர்த்து நின்றதும் இமாமின் உள்ளத்தை கவலை கொள்ள வைத்தது. அவர் புரட்சியுடைய ஆரம்பத்திலிருந்தே சியோனிசவாதிகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட மூஸ்லிம்களின் புனித பூமியை மீட்பதற்காக குரல் கொடுத்தார். அதனால் தான் 14 ஆண்டுகள் நாடு கடத்தப்பட்டார். இருந்தும் கூட இஸ்லாமியப் புரட்சியின் வெற்றியின் பின்னும் இந்த நோக்கத்திற்குத் தேவையான ஆத்மீக, பொருளாதார உதவிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை முற்றாக மாற்றமடைந்து பலஸ்தீன் இளைஞர்கள் மத்தியிலும் மற்றும் இஸ்லாமிய உலகத்திலும் விழிப்புனர்ச்சி ஏற்பட்டு நிலைமை அமெரிக்காவுக்கும் இஸ்ரேவுக்கும் பாதகமாக மாறியுள்ளதால் இஸ்லாமிய நாட்டு அதிபர்களும், பலஸ்தீன் அமைப்புத் தலைவர்களும் சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கு தலை சாய்ப்பதை இமாம் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவை இமாமின் ஆத்மாவை அவர்களின் இறுதி நாட்களிலே வேதனைப் படுத்திக் கொண்டிருந்த விடயங்களாகும். இவ்விறுதி நாட்களிலே அவர்களின் இறைவனினாடான உரையாடல்கள் நிச்சயமாக இவை பற்றியதும் இந்திலைமைக்கு ஒரு விடியல் வேண்டும் என்பதுவுமாகவே இருந்தது.

உள்நாட்டு நிலைமைகளைப் பார்க்கும் போது இமாமுக்குப் பிறகு புரட்சியின் தலைவராகத் தெரிவு

செய்யப்பட்டிருந்த ஆயத்துல்லாஹ் முன்தஸரியின் பதவி நீக்கத்தோடு தொடர்பான சம்பவங்கள் (1989/03/28) அவருக்கு கவலையைத் தந்த இன்னுமோர் விடயமாகும். இமாம் கொமெய்னியால் ஆலோசனை வழங்கப் பட்டு மக்கள் ஆணைப்படி யாப்பிலே இணைக்கப்பட்ட ஒரு விடயம் தான் இஸ்லாமிய ஆட்சியின் (ஆத்மிகத்) தலைவரைத் தெரிவு செய்வதற்காகவும் அவரின் நிபந்தனைகளை உறுதி செய்வதற்காகவும் ஒரு குழுவை (நிபுணர்கள் சபை) அமைப்பது என்பதாகும். இந்த சபை பொதுமக்களின் வாக்குகள் மூலம் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படுவர். இதில் ஆலிம்களும் பிக்லற் சட்டக்கலை வல்லுநர்களும் முஜ்தஹித்களும் அடங்குவர். இதன் அடிப்படையில் மக்கள் இஸ்லாமிய தலைமைத்துவத்துக்கு தமது மேலான கடமையைச் செய்கின்றனர். அதாவது நிபுணர் சபை மூலம் தமது தலைவரை தெரிவு செய்யும் விடயத்தில் நேரடி செல்வாக்கு செலுத்துகின்றனர்.

முதலாவது நிபுணர் சபை (ஷாராயே கொப்ரெகான்) தனது 1983 ஜூன் மாத அமர்விலே ஆயதுல்லாஹ் முன்தஸரியை அடுத்த தலைவராகத் தெரிவு செய்தது.

ஆயதுல்லாஹ் முன்தஸரி, இமாமின் மிக நெருங்கிய மாணவர்களில் ஒருவராகவும் புகழ் பெற்ற மார்க்க அறிஞராகவும் (முஜ்தஹித்) திகழ்ந்தார். கொர்தாத் 15 போராட்டத் திலும் அதற்குப் பின் னுள் ன போராட்டங்களிலும் உணர்வு பூர்வமாக ஈடுபட்டு அதற்காக ஷாவின் சிறைகளிலும் பல வருட காலம் ஆயதுல்லாஹ் தாலிகானி போன்ற மற்றும் பல உலமாக்களைப் போல் அடைபட்டிருந்தார்கள்.

இமாம் கொமெய்னி, ஆயதுல்லாஹ் முன்தஸரிக்கு எழுதிய இறுதிக் கடிதத்தில் (அதுவே ஆயதுல்லாஹ் முன்தஸரி பதவி ராஜினாமா செய்ய காரணமாகியது) சில விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். இமாம் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆயதுல்லாஹ் முன்தஸரி இல்லாமிய ஆட்சியின் எதிர்கால தலைவராக தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு உடன்படவில்லை. காரணம் இந்தப் பொறுப்புள்ள சமையைச் சமப்பதற்கும் அதன் அபாயத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளவும் சக்தி உள்ளவராக அவரை இமாம் கருதவில்லை.

இந்த விடயத்தில் இமாயின் முகாமைத்துவம் எந்த அளவு நுணுக்கமாக இருந்தது என்றால் அவர்கள் இஸ்லாமிய அமைப்பின் யாப்புக்கும் மக்களின் வாக்குகளுக்கும் முரணாக நடக்க விரும்பவில்லை. மிகவும் இக்கட்டான சில நிலைமைகளில் நிலையில் இமாம் முரண்பட்டு நடந்தாலும் மக்கள் பொருந்திக் கொள்வார்கள் என்று தெரிந்திருந்தும் கூட அவர் தலையிடாமல் மக்கள் கருத்துக்கே முக்கியத்துவம் வழங்கினார்.

அக்கடித்தின் தொடரிலே அவரின் மீது இமாமுக்கு இருக்கும் அன்பை வெளிக்காட்டி அவர் கடந்த கால தவறுகளை சரி செய்து தம்மை அண்டியள் இஸ்லாமிய அரசுக்கு விரோதமானவர்களை உதறித் தள்ளுவாராயின் மக்கள் அவரின் மார்க்க அறிவிலிருந்து பிரயோசன மடைந்து கொள்வார்கள் என்று கூறினார்கள். சொல்ல வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் நிபுணர் சபையால் எதிர்காலத் தலைவர் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் இமாம் அதற்கு எவ்வித எதிர்ப்பும் தெரிவிக்காதது மாத்திரமல்லாமல் தன்னால் இயன்ற அளவு அவரையும் அவரின் பலவீனங்களையும் பலப்படுத்துவதில் பாடுப்பட்டார்கள். மேலும் அவர் பொறுப்புள்ள அபாயம் நிறைந்த தலைமத்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தேவையான அனுபவங்களைப் பெறுவதற்காக வேண்டி பாரிய வேலைகள் அவரிடம் கொடுத்து வந்தார். ஆனால் தூர்திஷ்டவசமாக இமாம் கூறிய “இந்த பாரமான பொறுப்பைத் தாங்கிக் கொள்ளும் திடம் அவரிடம் இல்லாமல் இருந்தது” எனும் சொல்லின் பிரதிபலிப்பு படிப்படியாக வெளிப்படத் தொடங்கியது. இவரது இப்பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி இஸ்லாமிய ஆட்சிக்கு எதிரான சக்திகள் ஆயதுல்லாஹ் முன்தஸரியின் வீட்டைப் பயன் படுத்தத் தொடங்கினர். இதனை ஊடகங்கள் கூட அச்சக்திகளின் மிக மோசமான நோக்கத்தை வெளியிட்டன. இவ்விடயம் எல்லோரையும் அதிசயத்தில் ஆழ்த்தியது. இவ்விடயத்தில் ஆயத்துல்லாஹ் முன்தஸரி

இமாமின் உபதேசங்களைச் செவிமடுக்காதது ஒரு புறமிருக்க தமது செயற்பாடுகளில் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படுத்தாது தொடர்ந்தார். இமாம் பல தடவை கடிதங்கள் மூலமும் நேரில் சென்றும், புரட்சிக்கெதிரான சக்திகளில் இருந்து தனது வீட்டைச் சுத்தம் செய்து இஸ்லாமிய அமைப்புக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குமாறு தயவாய் வேண்டிக் கொண்டார்.

இந்த விடயம் இமாமைப் பொறுத்த வரையில் கசப்பான சுவடுகளை இமாமின் உள்ளத்திலே விட்டுச் சென்றது. அதேவேளை இமாம், இஸ்லாமிய உம்மத்தின் நன்மைகளுக்காகவும் அவற்றை அடைவதற்காகவும் பாடுபட்டார் அன்றி தனது சொந்த உறவுகளுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் வழங்கவில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். 1989/04/10 அன்று மஜ்லிஸ் உறுப்பினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் ஆற்றிய உரையில் “உங்களுக்கு ஆயதுல்லாஹ் முன்தலிரியின் விவகாரம் தெரியாது என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்த விவகாரம் இந்த அளவுக்கு பெரிதாகாமல் இருக்க உங்கள் வயோதிபத் தந்தை கடிதங்கள் மூலமும் அறிக்கைகள் மூலமும் இரண்டு வருடங்களாக பாடுபட்டேன் என்பது மாத்திரமே உங்களுக் தெரியும். ஆனால் தூரதிஷ்டவசமாக இவ்விடயத்தில் அவர் வெற்றி பெறவில்லை. மற்றொரு பக்கம் இஸ்லாத்தையும் இஸ்லாமிய அமைப்பையும் பாதுகாப்பதற்காக வேண்டிய சட்டர்தியான எனது பொறுப்பையே செய்தோம். எனவே தான் எனது ஆயுளை இஸ்லாமிய ஆட்சிக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் அர்ப்பணம் செய்தேன். இதன் அடிப்படையில் இஸ்லாமிய அமைப்பின் எதிர்காலம் சம்பந்தமான ஒரு பெரும் தலையிடி இமாமின் பொறுப்பால் குறைந்து விட்டது. இதனை இமாம் போன்ற மாமனிதர்களாலேயே செய்து முடிக்கலாம். இமாம் மற்றவர்கள் விடயத்திலும்

சொன்னார்: “இஸ்லாமிய ஆட்சி எவருக்கும் கடன் பட்டதல்ல. நான் பல தடவைகள் சொல்லியுள்ளேன். யாருடனும் எப்பதவியில் இருந்தாலும் நான் அவருடன் சகோதரத்துவ உடன்படிக்கை செய்யவில்லை. எனது நட்பின் வரையறை என்பது ஒவ்வொரு வரையறையையும் சரிசெய்யும் பாதையிலே அமைந்துள்ளதாகும்.” ஆனால் மார்க்கக் கல்விக் கூடங்களுக்கு அவர்கள் அனுப்பிய மிகப் பிரபல்யமான அறிக்கையில் சொன்னார்: “இறைவனுக்குத் தெரியும் நான் எனக்காக ஒரு அனுவளவேனும் பாதுகாப்போ, அந்தஸ்தோ கொண்டவனல்ல. நான் குற்றம் செய்தால் அதற்குரிய தண்டனை எனக்கு உடனடியாகக் கிடைக்க வேண்டும்.”

மேலே கூறியது போல அவர்களின் இறுதிக் கால செய்திகளும் உரைகளும் அறிக்கைகளும் ஏனைய காலத்தையவற்றை விட வித்தியாசப்படுகின்றன. அது அன்னாரின் தூரா சிந்தனையையும் தமது வருங்கால சமுதாயத்திற்கு முன்னிலையில் அவர்கள் உணரும் பொறுப்பையும் காட்டுகின்றன. முன்புள்ள செய்திகள்

அதிகமாக சமுதாயத்தையும் அதிகாரிகளையும் நாளாந்த விடயங்களில் வழிகாட்டி ஆலோசனை வழங்குவதாகவும் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் மற்றும் இஸ்லாத் திற் கு எதிரான விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவது போன்றவற்றையே மையமாகக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் இறுதி நாட்களில் வெளியான செய்திகளில் சென்றகால, தற்கால நிலமைகளை படம் பிடித்துக் காட்டி எதிர்கால தூராநோக்கை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும் எதிர் காலத் தில் வரும் பிரச்சினைகளுக்கு பொதுவாக முஸ்லிம் கள் அனைவரினதும் பொறுப்பைத் தெளிவு படுத்துவதாகவும் அமைந்திருந்தன. வேறொரு விதத்தில் சொல்வதானால் இமாம் கொமெய்னி மரணத்தை உணர்ந்து கொண்டிருந்தார். இதன் அடிப்படையில் இறுதி நாட்களின் முயற்சி எந்த இலட்சியங்களை அடிப்படையாக வைத்து இஸ்லாமியப் புரட்சி உருவாக்கப் பட்டதோ அந்த இலட்சியங்களையும் நோக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உலக இஸ்லாமிய புரட்சியும் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நிறைவு கூர்வது போல் இருந்தது. மேலும் இந்தத் செய்திகளிலும் அறிக்கைகளிலும் ஈரானின் சமூக உள்நாட்டு நிலைமைகளையும் சர்வதேச இஸ்லாமிய விவகாரங்களையும் அதேபோல் தற்பொழுது உலகத்தை ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கும் அமைப்புக்களையும் அரசுகளையும் பகுப்பாய்வு செய்து எதிர்கால சந்ததியினரின் பொறுப்பை எடுத்தியம்பி தமது பாதையை அடையாளம் கண்டுகொள்ள வழிகாட்டும் போக்கைக் கொண்டிருந்தன.

இமாம் கொமெய்னி தனது விரிவான அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இறுதி சாசனத்தை 1983/02/15 அன்றே இதே அடிப்படையில் எழுதி முடித்து வைத்திருந்தார்கள். இந்த இறுதி சாசனம் இது

சம்பந்தமான வணக்க வழிபாடுகளுக்குள் மட்டும் அடங்கி விட்டதாகவும் போதிக்கின்றதாக வழங்கப்படும் வியாக்யானம் அமெரிக்காவாலும் அதன் அடிவருடிகளாலும் உருவாக்கப்பட்ட இஸ்லாமாகும் என இமாம் விபரித்தார். இமாம் கொமெய்னி இந்தப் பகுப்பாய்வுக்கு ஆதாரமாக இப்போது இஸ்லாமிய நாடுகளில் உள்ள நிலைமை களின் வரலாற்றை தம்வசம் வைத்துள்ளார். தற்போதைய நவீன காலனித்துவமானது பழங்கால காலனித்துவத்தின் தொடரே என்பது இமாயின் கருத்து. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே முஸ்லிம்களின் விசுவாசத்தை மாற்றுவதற்காக மாற்று மதப் போதகர்களையும் அறிஞர்களையும் அனுப்பிய போதும் தம் முயற்சியில் மண்கவ்விக் கொண்டனர். இப்போதிலிருந்து இதுவரை இஸ்லாமிய முன்னேற்றச் சட்டங்களை பலவீனப் படுத்தி இஸ்லாத்தை அதற்குள்ளே அடையாளமிழக்கச் செய்ய முயற்சி எடுத்தார்கள். அதன் முடிவுகளும் இப்போது தெளிவாக தெரிகிறது. இப்போது அநேக இஸ்லாமிய நாடுகளில் இருக்கும் யாப்புகளும் நீதி முறைகளும் ஆட்சி முறைகளும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார முறைகளும் சமயத்துக்கு மாற்றமான மேற்கத்திய முறைகளில் இருந்து கடனாகப் பெற்றவையாகும். அவை வஹியோடு சம்பந்தமான இஸ்லாமிய சட்டங்களோடு எவ்வித தொடர்பும் கொண்டவை அல்ல. அமெரிக்க இஸ்லாமானது மேற்கத்திய கலாசாரமும் அதன் கேடுகெட்ட செயல்களும் இஸ்லாமிய சமூகத்தின் அடிவரைக்கும் சென்று முஸ்லிம் இளம் சமுதாயத்தைப் பயமுறுத்த அனுமதி வழங்குகிறது. அமெரிக்க இஸ்லாமானது அந்நியனோடு ஒட்டியுள்ளவர்களை ஆட்சியில் அமரச் செய்து இஸ்லாத்தின் பெயரில் உண்மையான முஸ்லிம்களோடு நேருக்கு நேர் நின்று யுத்தம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கின்ற, அதேவேளை இஸ்ரேலுடனும் அமெரிக்காவுடனும் இஸ்லாத்தின்

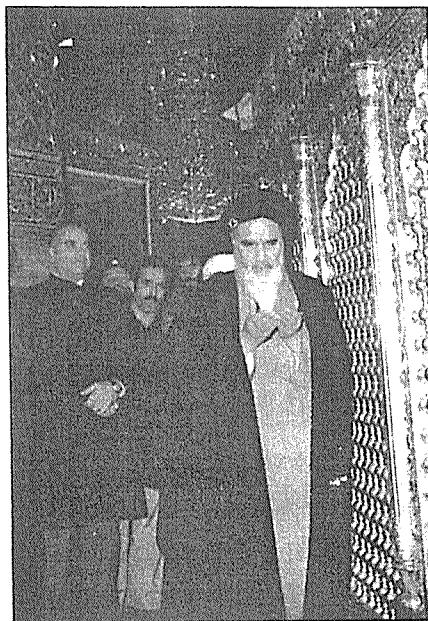
எதிரிகளிடமும் சரணடைந்து சங்கமிக்கின்ற திட்டத்தை முன் வைக்கின்றது.

இமாம் கொமெய்னி, தமது இறுதித் தூதுகளில் இந்த உண்மையை விளங்கப் படுத்துவதில் மிகவும் உன்னிப்பாக இருந்தார். இன்றைய பிரச்சினைகளில் இருந்து மனிதன் விடிவு பெறுவதற்கான ஒரே வழி இறைவழி காட்டலை மனித இனம் கடைப்பிடிப்பதாகும். அத்தோடு இப்போது உள்ள கவலைக் கிடமான நிலமைகளில் இருந்து இஸ்லாமிய நாடுகள் விடுதலை பெறுவது, உண்மையான இஸ்லாத்துக்கு திரும்பி தமது தனித்தவமான இஸ்லாமிய அடையாளத்தை உறுதி செய்து கொள்வதிலே தங்கியுள்ளது என்று இமாம் வலியுறுத்தினார்.

இமாமின் கொள்கைகள், இலட்சியங்கள், நோக்கங்கள் ஒரு நோக்கு

இமாமின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மீட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இந்நாலில் அன்னாரின் இலட்சியங்களையும் சிந்தனைகள் மற்றும் நோக்கங்களையும் சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறோம். அவர்களின் அனைத்துப் படைப்புக்களையும் உரைகளையும் படிப்பதன் மூலமும் அவர்களின் நடைமுறை வாழ்வை அவதானிப்பதன் மூலமுமே இமாமின் நோக்கங்களையும், சிந்தனைகளையும் பற்றிய பூரண, தெளிவான படத்தை மனதில் பதித்துக் கொள்ள முடியும்.

இமாம் கொமெய்னி ஷீஆ மத்ஹூபைச் சேர்ந்த முஸ்லிமாவார். அவர் இஸ்லாமிய சமூகத்தினர் (மத்ஹூபுகளை கருத்தில் கொள்ளாது) காலனித்துவத்திற்கும் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளுக்கும் முன்னிலையிலுல் ஒற்றுமைப்பட வேண்டும் என்று

நம் பிக்கை கொண்டிருந்தார். அவர்களின் பெரும்பாலான உரைகளும், தூதுகளும் இது சம்பந்தப் பட்டதாகவே உள்ளது. முஸ்லிம்களின் ஒற்றுமையைச் சீர்க்கலைத்து அதன் மூலம் காலனித்துவ வாதிகள் பிரயோசனம் அடைந்து கொண்டும் எந்தவொரு நகர்வையும் இமாம் ஆகுமானதாகக் கருதவில்லை.

பெருமானார் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு இஸ்லாமிய உலகத்திற்கு ஒற்றுமை வாரத்தை பிரகடனப்படுத்தினார். அது மாத்திரமின்றி தமது தூதுகளில் ஷீஆ, சன்னா இடையில் ஒற்றுமையைப் பலப் படுத்துவதற்கான திட்டங்களை முன்வைத்தார். அவரது தலைமைத்துவ காலப்பகுதியில் ஷீஆ, சன்னிகளுக்கு இடையில் பிரிவினை ஏற்படுத்த எடுக்கப்பட்ட அனைத்து முயற்சிகளையும் எதிர்த்து நின்றார்.

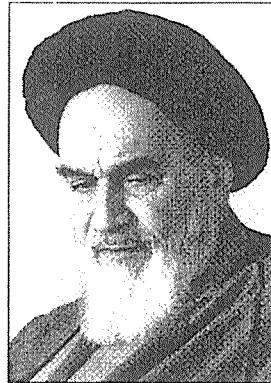
ஏக இறைவனை நம்புவதும் இறுதி நபியின் தூதை நம்புவதும் அல்குருஆன் எல்லாக் காலத்திற்குமுரிய வழிகாட்டி என நம்புவதும், தொழுகை, நோன்பு, ஸகாத், ஹஜ், ஜிஹாத் போன்ற மார்க்க கடமைகளை நம்புவதும் அதைக் கடைப்பிடிப்பதும் இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றும் அவைனரும் நடைமுறை ரீதியில் ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்துகின்ற அம்சங்களாகும். இஸ்லாத்தின் எதிரிகளுக்கு முன் னிலையில் ஒன்றினைந்து செயற்படுவதன் அடிப்படை களாகும்.

இமாமின் சீர்திருத்தப் புரட்சியும் அவரின் செய்திகளும் ஈரானுக்கோ அல்லது ஏனைய இஸ்லாமிய சமூகத்திற்கோ மட்டும் மட்டுப் படுத்தப்பட்டதல்ல. ஓவ்வொரு மனிதனது இயல்பும் கைத்துவம், நன்மை, சத்தியம், நீதம் போன்றவற்றை விரும்புவதாகவே உள்ளது என்பதை இமாம் அவர்கள் நம்பியிருந்தார். இவை பற்றிய பொது அறிவு அதிகரிக்கும் போது நப்ஸால் அம்மாராவும், வெளிரங்க வைத்தானும் பலவீனமடையத் தொடங்குகின்றன. அப்போது சமுதாயத்தில் உள்ள ஓவ்வொரு மனிதனும் இறைவனைத் தேடும் வழிகளையும், சமாதானமும், நீதமும் உள்ள சூழலில் வாழும் வழிகளையும் அடைந்து கொளவர். இவ்வழிகளின் மூலம் ஒடுக்கப்பட்ட வர்களையும், மூன்றாம் உலக நாடுகளையும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுமாறு இமாம் தமது அறிக்கைகளிலே அறைகூவல் விடுத்தார். இஸ்லாமியப் புரட்சியின் வெற்றியின் சில நாட்களிலே பகிரங்கமாக உலக ஒடுக்கப் பட்டவர் ஒன்றியம் அமைக்கும் திட்டத்தை முன்வைத்து அதற்கு ஆதரவும் வழங்கினார். அதன் ஆரம்ப சர்வதேச மாநாடும் இமாம் கொமெய்னியின் காலத்தில் ஈரானிலே நடந்தது. இமாமின் இஸ்லாமியப் புரட்சியானது, ஏகாதிபத் திய தலைவர்களின் நோக்கத்திற்கும், மேற்கத்திய, அமெரிக்க,

சோவியத்தின் நோக்கத்திற்கும் எதிரானதும் நவீன ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் பலியான ஒடுக்கப்பட்வர் களோடு உள்ளது என்ற உண்மையை பலத்தவை உறுதிப் படுத்தியுள்ளார். இமாமின் கோஷம், அநியாயக்காரனோடு போராடு, அநியாயம் இழைக்கப் பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்கு என்பதாகவே இருந்தது. “மற்றவர்களுக்கு அந்தியிழைக்கவும் மாட்டோம், மற்றவர்களின் அந்திக்கு பலியாகவும் மாட்டோம்.” தமது கொள்கை அடிப்படைகளைப் பற்றி டைம்ஸ் பத்திரிக்கையாளர் கேட்ட கேள்விக்கு அவர் அளித்த பதிலை இங்கு எடுத்துக் கூறுவது சாலச்சிறந்தது என கருதுகின்றோம்:

“எனது கொள்கைகளும் ஏனைய அனைத்து முஸ்லிம்களினதும் கொள்கையானது அல்குர்-ஆனிலே வந்துள்ளதும் நபியவர்களும் அவர்களுக்குப் பின் வந்துள்ள உண்மையான இமாம்களும் கூறியுள்ளதும் ஆகும். அதுவே எங்களது எல்லாக் கொள்கைகளுக்கும் ஆணிவேராகும். மிக முக்கிமானதும் மதிப்புக்குரியதும் ஏகத்துவமாகும். இந்த அடிப்படையின் மூலம் நாம் நம்புவது என்னவென்றால் இவ்வுலகத்தையும் ஏனைய அனைத்து உலகங்களையும், மனிதனையும் படைத்தவன் இறைவன் ஆகும். அவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன். அனைத்து விடயங்கள் மீதும் சக்தி உள்ளவன். அனைத்தின் மீதும் ஆட்சியாளனாகவும் இருக்கின்றான். இந்த அடிப்படைக் கொள்கை நமக்கு கற்றுத் தரும் விடயம் என்னவென்றால் மனிதன் இறைவனுக்கு மாத்திரமே அடிபணிய வேண்டும். எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் முன்னிலையில் அடிபணியவோ, தலைசாய்க்கவோ கூடாது. இந்த அடிப்படையின் மூலம் எந்தவொரு மனிதனுக்கும் ஏனைய மனிதர்கள் தனக்கு முன் தலைசாய்க்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கும் உரிமை கிடையாது. நாம் இந்த அடிப்படைக் கொள்கையின்

மூலம் மனித சுதந்திரத்தின் அடிப்படை டயைக் கற்றுக் கொள்கிறோம். அதாவது எந்த வொரு சமுதாயத் தையோ மக்களையோ எந்த மனிதனையோ சுதந்திரத் திலிருந்து தடுக்கும் உரிமை அல்லது அவர்களுக்கு தனது அடிமட்ட அறிவுக்கும் தகவலுக்கும் ஏற்ப அவர்களின் தொடர்புகளையும் நடத்தை

களையும் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று என்று சட்டம் போடும் உரிமை யாருக்கும் கிடையாது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கையின் மூலம் நாம் நம்புவது முன்னேற்றத்திற்கான சட்டவாக்கம் இறைவனின் கட்டுப்பாட்டிலே உள்ளது. படைப்பினங்களின் சட்டங்களை விட, இறைவன் அஞ்ச இடங்களில் எடுத்துக் கூறியது போல், சபீட்சமும், சமுதாயங்களின் பரிபூரணமும் இறைவனின் சட்டங்களைப் பின்பற்றுவதிலேயே தங்கியுள்ளது. அவை நபிமார்கள் மூலம் மனிதனுக்கு எடுத்தோதப்பட்டன. மனிதனின் வீழ்ச்சிக்கு காரணம் அவனது சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டதும் அவர்களைய மனிதர்களுக்கு முன்னிலையில் தலைசாய்ப்பதுமேயாகும். எனவே தான் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறிவதற்கும் சுதந்திரமற்ற கைத்திகளாக வாழ அழைப்பு விடுபவர்களுக்கும் ஏதிராக எழுச்சி பெறவேண்டும். தன்னையும் தனது சமுதாயத்தையும் இதிலிருந்து விடுதலை பெறச் செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் இறைவனுக்குத் தலைசாய்க்கும் அவனது உண்மை அடியார்களாக ஆகமுடியும். இந்த அடிப்படையில் தான் எமது சமுதாய சட்டதிட்டங்கள் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அடக்கு

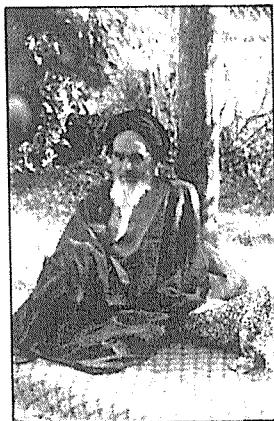
வரைக்கும் உலகில் உள்ள பல மொழிகளில் -தமிழ் உட்பட- மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இமாயின் இலட்சியங்களையும், சிந்தனையையும் அடிப்படை யையும் மையமாகக் கொண்ட இந்த இறுதி சாசனம் அன்னாரின் வழிமுறையைக் கைக் கொள்ளும் நேசர்களுக்கு எப்பொழுதும் வழிகாட்டியாகவே இருக்கும். இப்படியான ஆழமான பல கோணங்களில் எழுதப்பட்ட இறுதி சாசனம் என்பது இல்லாமிய மார்க்க அறிஞர்களிடத்திலும் தலைவர்களிடத்திலும் வரலாறு காணாத ஒன்றாகும். இமாயின் ஆழந்த அறிவுள்ள பொன்மொழிகள் தற்போதைய, எதிர்கால இல்லாமிய சமுகத்தின் தேவையை நிவர்த்தி செய்வ தாகவும் அதிலே அவர்களின் கடமை உள்ளவையுமே காட்டுகின்றது. இமாயின் இறுதிக்கால செய்திகள் உண்மையில் அன்னாரின் இறுதி சாசனத்தில் கூறப்பட்டவற்றை உறுதிப் படுத் தும் அதன் சிறப் புகளைப் பாதுகாப்பதற்கான விளக்க மேயாகும். அவர்களின் இறுதித்தாதுகளின் பிரத்தியேகங்களில் ஒன்று தான் சமயம் பற்றிய இரண்டுவிதமான நோக்குகளைப் பற்றி மூஸ்லிம்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியமையாகும். நிறைய வரலாற்று ஆதாரங்களின் சான்றுகளை முன்வைத்து அவர் சொல்ல வந்த விடயம் என்னவெனில் ஆரம்ப காலம் தொட்டு இன்று வரைக்கும் இறைவேதங்கள் எப்பொழுதும் இரண்டு வித்தியாசமான முறையில் விளக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒன்று அநியாயக்கார ஆட்சியாளர்களும் ஆக்கிரமிப்புக்காரர்களும் போலியான மதபோதகர் களும் ஆலிம் வேடம் தரித்தவர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மற்றொன்று தியாகிகளின் குருதியாலும், அறிவும் இறையச்சமும் பொறுப்புணர்வும் கொண்ட உலமாக்களின் முயற் சியால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வழிகேடுகளை விட்டும்

பாதுகாக்கப்பட்ட, உண்மையும் தூய்மையும் வாய்ந்த இஸ்லாம் மார்க்கமாகும். இஸ்லாமிய சமுகத்தை விழிப்புள்ள சமுகமாகத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருந்த இரகசிங்களில் ஒன்று, இவ்விரண்டு விளக்கங்களுக்கும் இடையில் காணப்படும் வேறுபாட்டை முறையாகப் புரிந்து கொள்வதாகும்.

முஸ்லிம்கள் இஸ்லாமிய நாடுகளில் அவர்களின் கலாசாரத்திலிருந்து தூரமாகி இறுதியில் தற்போதைய தூரத்திட்டவசமான நிலையை அடையக் காரணம் முஸ்லிம்கள் இந்த வரலாற்று உண்மைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்காதது தான் என அவர் நம்பினார். “இஸ்லாம் வெற்றி அடையுமே தவிர அதனை வெற்றி அடைய முடியாது” மற்றும் “இறைவன் ஒருபோதும் அவிசுவாசிகள் முஸ்லிம்களை வெற்றி கொள்ள விடமாட்டான்” போன்ற சுலோகங்களைக் கோசித்தாலும் இன்று தமது இருப்பை நிலைப்படுத்துவதற்காகவும் எல்லைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் கேவலமான முறையில் எதிரியிடிமும் இணைவைப்பவனிடமும் கையேந்துவதை கவனிக்கிறோம் அல்லவா.

இமாம் கொமெயனி அவர்கள் தற்கால இஸ்லாத்தின் எதிர்முறை விளக்கங்களை “தூய இஸ்லாம்” என்றும் “அமெரிக்க இஸ்லாம்” என்றும் விவரித்தார். அல்குர்ஆன் அல்லதீஸ் சட்டங்களும் நபியவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுவடுகளும் சமூக பொறுப்புகளில் கேவலப்படுத்தப் படுவதும் ஜிஹாதும் நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுக்கும் அம்சமும் இஸ்லாமிய நீதிமும் சமுகத் தொடர்புகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களும் இஸ்லாமிய பொருளாதார முறைகளும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றமையும் இஸ்லாமும் முஸ்லிம்கள் தமது தலையெழுத்தை தாங்களே நிர்ணயம் செய்யவோ அரசியலில் முஸ்லிம்கள் பங்கேற்கவோ கூடாது என்ற தன்மையைம் மொத்தத்தில் சமயம் ஒரு தனிநபர்

முறைக்காரர்களுக்கும் எதிராக ஆரம்ப மாகின்றது. மேலும் இந்த ஏகத் துவ அடிப்படைக் கொள்கையில் இருந்து நாம் பெறும் இயல்பான அறிவு தான் இறைவனின் முன்னிலையில் மனிதர்கள் எல் லோரும் சமமானவர்கள், அவன் படைத்த வனாவான், அனைவரும் அவனால் படைக்கப்பட்ட அடியார்களாவார்கள் என்பதால் மனிதர்கள் எல்லோரும் சமமானவர்கள் என்னும் உண்மை. ஒரு மனிதன் மற்ற மனிதனை விட மேலானவன் என்பது கெட்ட செயல்களை விட்டும் தவிர்ந்து தூயமையாக இறையச்சத்துடன் வாழ்வதில் இருக்கிறது. எனவே தான் நாம் சமுதாயத்திலே எல்லோரும் சமம் என்ற அடிப்படையைக் குலைக்கும் கொள்கைகளுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டும்.”

இமாம் சொன்னார்கள்: “இஸ்லாத்திலே இறைவனின் பொருத்தமே கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய அடிப்படைக் குறிக்கோள் ஆகும். நாம் மனிதர்களை சத்தியத்தின் அடிப்படையிலே நிறுக்கின்றோம். சத்தியத்தை மனிதர்களை அடிப்படை யாக வைத்து அளப்பதில்லை. அடிப்படை எதார்த்தமும் சத்தியமே ஆகும்.” இமாம் கொமெய்னி, மனிதனின் அடிப்படை இயல்பை பரிபூரணத்துவத்தின் மீதான அவனது காதலோடு இரண்டறக் கலந்த ஒன்றாகக் கருதுகின்றார். இறைவனே எல்லா பூரணத்துவத்திற்கும் சக்திகளுக்கும் ஊற்றுக் கண்ணாகும். இமாம் எப்பொழுதும் தனது நேசர்களுக்கு எடுத்துக் கூறிய விடயம் ஒன்று தான்: “உலகம் இறைவனின் சந்நிதானமாகும். அவனது

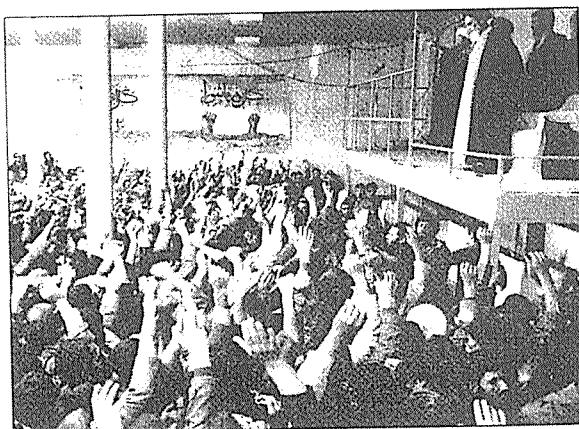
சந்திதானத்தில் பாவம் செய்யாதீர்கள். இறைவனைத் தவிர வேறு யாருக்கும் பயப்படவேண்டாம். இறைவனைத் தவிர வேறு யாரிடமும் அடைக்கலம் தேடவோ யாரையும் நம்பி இருக்கவோ வேண்டாம்.”

நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்ட தத்துவம், மனிதர்கள் இறைவனை அறிந்து கொள்ளும் ம.: ரிபதுல்லாஹ் வின் பால் நேர்வழி காட்டுவதிலும் மனிதனின் பூரணத்துவத்தை அடையும் தன்மையை பலப்படுத்துவதிலும் இருளை நோக்கி சமுதாயத்தில் சமாதானத்தையும் நீத்ததையும் நிலை நாட்டுவதிலே தங்கியுள்ளது என இமாம் கருதியிருந்தார். அவர் சொன்னார்: “நபித்துவம் என்பது மக்களின் நல் ஒழுக்கத்தையும், ஆத்மாவையும், நப்பையும், உடலையும் இவை அனைத்தையும் இருளில் இருந்து பாதுகாப்பதேயாகும். இருளை மொத்தத்தில் நீக்கி விட்டு அதன் இடத்தில் ஒளியைப் பரவச் செய்வதே நுபுவ்வத் ஆகும்”

இமாம் இஸ்லாத்தை இறைவனின் இறுதி மார்க்கமாகவும் மிக உயர்ந்த மார்க்கமாகவும் பரிபூரணத்துவம் உடைய தாகவும் விசவாசித்தார். இஸ்லாம் கலாசாரத்திலிலே உயர்ந்தது. இஸ்லாத்தின் சட்டங்கள் முன்னேற்றகராமானவையும் பரிபூரணமான வையுமாகும் என் பதை உறுதிப்படுத்தினார். இஸ்லாத்திலே ஒரு சட்டமே உள்ளது. அது இறைவனின் சட்டமாகும். அவர் இஸ்லாத்தை வணக்கத்துக் குரியதாகவும், அரசியலுக்குரியதாகவும் கருதினார். “இஸ்லாம் உலகப் பெரும் கலாசாரங்களை உருவாக்குவதில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது” எனச் சொல்லியுள்ளார்கள். அவர் தமது நேசர்களுக்கு “அல்குர் ஆனையும் தூய இஸ்லாத்தையும் மனிதர்களால் உருவாக்கப்பட்ட வழிகெட்ட பாதைகளோடு கலந்து நோக்க வேண்டாம்” என்றும் “முஸ்லிம்களின் மிகப் பெரும் பிரச்சினை என்னவென்றால் அல்குர் ஆனை

ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு அதன் இடத்தை வேறு விடயங்களுக்கு கொடுத்து விட்டனர்” என்றும் சுறினார். மேலும் ஒரு இடத்தில் “புரட்சிகர மான நேசர்கள் நபிகளாரின் உண்மை மார்க்கப் பாதையில் எப்பொழுதும் நிலைத்திருந்து ஆக்கிரமிப்புக் காரர்களினதும் காலனித்துவவாதிகளினதும் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியே வந்துள்ளார்கள்” என்கிறார்.

அவர் எப்பொழுதும் போராட்டத்தின் சிந்தனையையும் நோக்கத்தையும் பற்றி வலியுறுத்தும் போது “எமது முழு நோக்கமும் இஸ்லாமேயாகும்” என்பார். இமாம் இப்புரட்சியின் ஊற்று இமாம் ஹாஸன் இறைவனது மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு ஆஷரா நாள் செய்த போராட்டமாகும் என்பதாகக் கருதியிருந்தார். “இஸ்லாம் என்பது துருக்கி, பார்ஸி, அரபு, அஜம் என்ற ஒரு தனிப்பட்ட சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமானதல்ல. அது எல்லோருக்கும் சொந்தமானது. அதிலே மொழிக்கோ குல கோத்திரத்திற்கோ அல்லது நிறத்திற்கோ எந்தவொரு பெறுமதியும் கிடையாது. எல்லோரும் சமமானவர்களே. சகோதரர்களே. இங்கு இறையச்சத்துக்கு மட்டுமே சகோதரர்களே. இங்கு இறையச்சத்துக்கு மட்டுமே திப்பளிக்கப்படும். பெறுமதி என்பது நற்குணத்திற்கே

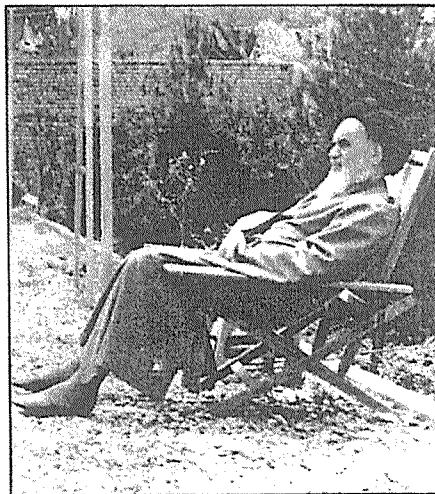
யாகும். சிறப்பு நற்செயல்களுக்கேயாகும்.”

இறைவனின் பாதையில் உயிர்த் தியாகம் செய்வதை சதா கண்ணியமாகவும் இறை நேசர்களின் பெருமைக் குரிய அம்சமாகவும் சுபீட்சத்தின் திறவு கோலாகவும் வெற்றியின் இரகசிய மாகவும் கருதினார். மேலும் தியாகத் தாகத்தை இறை காதலின் உச்சமாகவும் கருதினார். தியாகத் தின் பெறுமதியைப் பற்றிச் சொல்லும் போது “சபிட்சத்தை இயற்கையின் பக்கங்களிலும் அதன் சிறப்பை பாடல்களிலும் கவிதைகளிலும் காவியங்களிலும் தேடிக் கொண்டிருக்கும் அறிவற்ற உலக விரும்பிகள் எவ்வளவு கண் மூடித்தன மானவர்களாக உள்ளனர். அதனைத் தேடுவ தற்கு கற்பனைக் கலையிடமும் சிந்தனைப் புத்தகங்களிடமிருந்தும் உதவி தேடுகின்றனர். ஆனால் இந்த விடயம் இறை காதலைத் தவிர வேறு ஒன்றாலும் சரிவராத ஒன்றாகும்”

அவரின் சிந்தனை பற்றிச் சொன்னார்கள்: “இஸ்லாமிய சகோதரர்களான உங்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் அமெரிக்காவும் சோவியத்தும் எங்களை அழித்து நாம் இறை பாதையில் உயிர்த் தியாகம் செய்து இறைவனை கொடுவமாக சந்திப்பது என்பது இவர்களின் கொடுகளுக்கு கீழ் உயிரவாழ்வதை விட சிறந்ததாகும்.”

இமாம் தத்துவஞானியாகவும் மெஞ்ஞானியாகவும், சட்டக்கலை வல்லுநராகவும் மக்கள் பின்பற்றக்கூடிய மார்க்கத் தலைவராகவும் அதேவேளை இஸ்லாமியப் புரட்சியின் தலைவராகவும் ஈரான்

இஸ்லாமிய குடியரசின் ஸ்தாபகராகவும் இருந்தார். அவர் அளவையியல் அறிவிலும் மெய்யியல் தத்துவத்திலும் இஷ்ராக்கி, மஷ்டாயி சிந்தனைகளிலும் பூரண பாண்டித்தியம் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்கள். அவரது மெய்யியல் தத்துவப் பார்வையை மூல்லா சத்ராவின் மெய்யியல் பார்வைக்கு நெருங்கியதாகக் கருதமுடியும். இமாம் 15வருடங்களுக்கு மேலாக மெய்யியலைப் போதித்து வந்தார். அவர்கள் அதனை இறைவனின் உள்ளமையை அறிந்து கொள்வதற்கான அறிவுறீதியான வழியாகக் கருதினார். வஹ்ததுல் வஜாத் பற்றிய அவரின் பார்வையானது இர்பானிய தத்துவங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். இமாமின் இர்பானிய சிந்தனைகள், அல்குர்ஆன் ஹதீஸில் இருந்தும் இமாம் களினதும் பெரியார் களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளில் இருந்தும் இஸ்லாத்தின் சட்டதிட்டங்களுக்கு அமைவாக எடுக்கப்பட்டதாகும்.

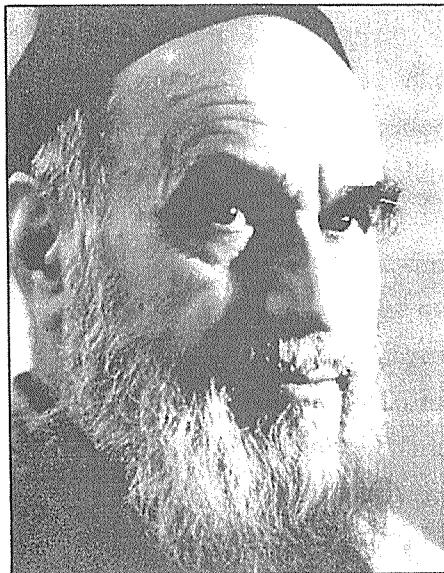
சமயத்தை சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கி சமுதாய அரசியல் பொறுப்புகளில் இருந்து ஒதுங்கி வாழும்

சுபித்துவத்தை வன்மையாக கண்டிக்கின்றார். தன்னைப் பரிபூரணமாக விளங்கிக் கொள்வது தான் இறைவனை அறிந்து கொள்வதாகும். ஒழுக்கக்கேடான விடயங்களில் இருந்து ஆத்மாவைக் கட்டுப்படுத்துவதும் சிறப்புகளை அடைந்து கொள்வதும் தான் இறைவனை அடைந்து கொள்ளாமல் பாதையின் முதல் நிபந்தனை யாகும். இஸ்லாமிய ஒழுக்கத்துக்கு அப்பாற்பட்ட எந்த ஒரு தவமுறைகளையும் எதிர்த்து வந்துள்ளார். இக்கட்டான நிலையிலும் கூட ஆத்மீகப் போராட்டத்தில் இறைபாதையில் உண்மையான வழியில் நடந்து சென்றவர்களிடம் இருந்தே உதவி தேடவேண்டுமே யன்றிமாறாக பாண்டித்தியம் பெற்ற பொய்யர்களிடம் அல்ல என்பதை வலியுறுத்தினார். அது தான் வெற்றியாகும். ஏனையவை எல்லாம் வழி கெட்ட வையாகும். இமாம் கொமெய்னியின் தூய்மையான உள்ளமும் உயர் ஆத்மாவுமே இம்மெஞ்ஞானப் பாதையைக் கடந்து செல்வதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

இமாம் மெய்யியல், தப்ஸீர், இர்பான், அக்லாக், அக்தா போன்ற துறைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றது போல் இஸ்லாமிய சட்டக்கலையிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். முப்பது வருடங்களாக சட்டக்கலைப் பாடங்களை உயர் மட்டத்தில் போதனை செய்து வந்தார். சட்டக்கலையில் பல தரப்பட்ட நூற்களை எழுதியது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களால் போதிக்கப்பட்ட பாடங்கள் மாணவர்களால் கோர்வை செய்யப்பட்டு நூற்களாக வெளிவந்துள்ளன. அவர்களின் சட்டக்கலை பள்ளிக்கு இருந்த விஷேஷத் தன்மை என்னவென்றால் சட்டக்கலையை வேறு எந்த கலையுடனும் இணைக்காது தனித்துவப் படுத்தியதேயாகும். மார்க்க சட்டக்கலையான பிக்கை இஜ்திஹாதின் அத்தியவசிய அங்கமாக இமாம் கருதினார். காலமும் நேரமும்

இஜ்திஹாத் துறையில் மிகமுக்கிய பங்களிப்புக்களை செய்வதாக நம்பி இருந்தார். இவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் முடிவெடுப்பதென்பது முடியாத காரியம் என்பதையும் வலியுறுத்தினார். இதன் அடிப்படையில் மார்க்க கல்விக் கூடங்களுக்கு அனுப்பிய தூதுகளில் பாரம்பரிய மார்க்க சட்டங்களை அடையும் முறைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைத்தார். அதேவேளை அவ்வழி முறைகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு நவீன முறைகளை எடுத்துக் கொள்வதை இம்மார்க்க கக்கூடங்களைத் தாக்கும் மிக முக்கிய ஆபத் தாகவும் கருதினார்.

இதன் அடிப்படையில் இமாம், மார்க்கக் கல்விக்

கூடங்களில் சீர்திருத்தத்தின் அவசியத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியும் காட்டினார். தமது புரட்சிகரமான பத்வாக்களின் மூலம் வாழ்க்கையின்

அத்தியாவசிய விடயங் களையும்சமுக, அரசியல் மற்றும் சமுதாயத்தில் மங்கி மறைந்துள்ள மார்க்க விடயங்களையும் உயிர்ப்பிப்பதற்கு மார்க்க அறிஞர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கினார். அதேவேளை கால நேரதாக்கத்தையும் இன்றி அமையாத ஒன்றாக கருதினார். இமாம் சொன்னார்: “உண்மை யான மார்க்க அறிஞரின் பார்வையில், அரசாங்கம் என்பது மனித வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் மார்க்க சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவ தாகும்.”

அரசியல் என்பது கலாசார, அரசியல், சமூக விடயங்களில் மார்க்க சட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்தும்

பறைசாற்றலாகும். பிக்ல் என்பது தொட்டிலில் இருந்து சுடுகாடு வரை மனிதனை நிர்வகிக்கும் பரிபூரண உண்மையான சட்டக்கோவையாகும். இதன் அடிப்படையிலே தான் இமாம் கொமெய்னி, இமாம் மஹ்தி அலைஹிஸ் ஸலாம் தோன்றும் வரையான காலத்தில் மார்க்க அறிஞரால் வழிநடாத்தப்படும் இஸ்லாமிய ஆட்சி பற்றிய விலாயத்துல் பக்ல் கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். பொதுவாக வீட்டு உலமாக்களுக்கு

மத்தியில் இக்கருத் தோட்டம் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாக இருந்தும் சூடு அதனை நடைமுறைப் படுத்துவதற்குரிய சூழ்நிலை புரட்சிக்கு முன்னர் இருக்கவில்லை. இதனைப் பார்க்கும் போது, பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னால் இஸ்லாமிய அரசை ஒரு தலைமையுள்ள முஜ்ஹல்லிதின் தலைமையில் நடைமுறைப் படுத்துவதில் இமாம் வெற்றி பெற்றார். அந்தத் தலைமைத்துவத்துக்கு நிபந்தனைகளாக உளத்துாய்மை, சமுகத்தை வழிநடத்தும் நிருவாகத் திறன், நீதமும் வீரமும் இஸ்லாமிய மார்க்க விடயங்களில் பாண்டித்தியம் போன்றன அமைந்துள்ளன. இஸ்லாமிய ஆட்சி என்பது மக்களுக்கான இறைவனின் சட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்தும் ஆட்சியாகும். இமாமின் பார்வையில் இஸ்லாமிய ஆட்சியானது உலக அரசியல் அமைப்புக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது நோக்கங்களாலும் முறைமைகளாலும் வேறுபட்ட ஒன்றாகும்.

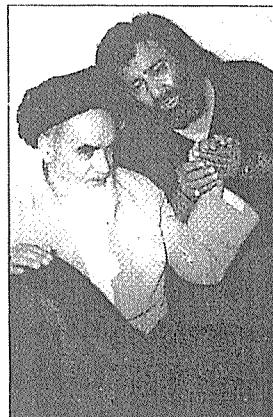
எனவே தான் இஸ்லாமிய ஆட்சியினதும் தலைமைத்துவத்தினதும் மக்களுடனான தொடர்பு இயற்கையிலே ஆழமானதாகவும் நீதியாகவும் இருந்தது. அதனால் தான் இமாம் கொமெய்னி மிகவும் மேலான மக்கள் ஆட்சியை உருவாக்கி தலைமை தாங்கினார். ஏனைய உலக ஆட்சி அமைப்புக்களுக்கு மாறாக இந்த ஆட்சி அமைப்பிலே தேர்தலின் மூலம் தலைவரை தெரிவு செய்ததோடு தனது பொறுப்பில் இருந்து விலகிக் கொள்ளாமல் இஸ்லாமிய சமுதாயத்தை வழி நடாத்துவதும் இஸ்லாமிய ஆட்சியில் கலந்து சேவையாற்றுவதும் மக்களின் மார்க்கக் கடமையாக அமைந்தது. இமாம் கொமெய்னியின் பார்வையில் இஸ்லாமிய ஆட்சியமைப்பின் ஆணிவேரானது மக்களுக்கும் நல்ல தலைவருக்கும் இடையிலான நம்பிக்கையிலும் பற்றிலுமே தங்கியுள்ளது. எனவே தான்

இமாம் சொன்னார்: “ஓரு மார்க்க அறிஞர் (பகீஹ்) ஓரு தரமாவது சர்வாதிகாரம் செய்யும் போது அப்பொறுப் பில் இருந்து நீங்கி விடுகின்றார். இஸ்லாத்திலும் ஏனைய இறை வேதங் களிலும் தலைவர் என் பதும் தலைமைத்துவம் என்பதும் தன்னைத் தனியாகப் பார்க்கும் போது எவ்விதப் பெறுமதியுமற்றதாகும்.” இந்த சிந்தனைப் பார்வையிலே இமாம் கொமெய்னி சொன்னார்: “என்னை பணியாளன் என்று சொல்வதை விட மேலானதாகும்.”

தலைவர் என்பது முக்கியமல்ல, பணியாளன் என்பதே முக்கியமானதாகும். பணிவிடை செய்வதையே இஸ்லாம் நமக்கு பணித்துள்ளது. “நான் ஈரானிய மக்களின் சகோதரனாக உள்ளேன். என்னை அவர்களின் பணியாளனாகவே கருதுகிறேன். இஸ்லாத்தில் தீர்ப்பு வழங்குவது சட்டமாகும். நபியவர்களின் காலத்திலும் சட்டம் தீர்ப்பு வழங்கியது. நபியவர்களும் அதனை நடைமுறைப் படுத்துபவர்களாக இருந்தார்கள்.” இமாம் கொமெய்னி தங்களை மக்களை விட மேலாகக் கருதும் அதிகாரிகளுக்குச் சொன்னார்: “அரசாங்கம் என்பது மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் சிறு பான்மையாகும். அரசு மக்களின் தேவைக்காகவே அன்றி மக்களின் மீது ஆட்சி செலுத்துவதற்காக அல்ல என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். மக்களின் விழிப்புணர்ச்சியும் ஈடுபாடும் ஒற்றுமையும் மேற்பார்வையும் தாம் தெரிவு செய்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் பெரும் உத்தரவாதமாகும். அது சமுதாய வளங்களை பாதுகாப்பதற்கு உதவி வழங்கும் இதன் மூலம் உலகில் உள்ள ஐந்நண்யக நாடுகளுக்கிடையில் உள்ள சமுதாய, வள வேற்றுமையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.” இமாம் கொமெய்னி மேலும் சொன்னார்: “ஓரு பெரும் சக்தி மக்கள் ஆதரவு இல்லாமல் நிலைத்து நிற்கவே

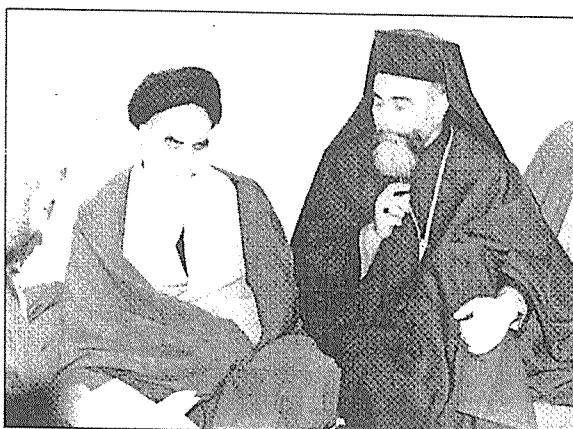
முடியாது.” சோவியத்தின் வீழ்ச்சியும் எட்டு வருட திணிக்கப்பட்ட போரில் ஈரானின் வெற்றியும் இமாம் கொமெய்னியின் உண்மையான கொள்கைகளுக்குக் கிடைத்த பெரும் அத்தாட்சிப் பத்திரங்களாகும்.

இஸ்லாமிய ஆட்சி பற்றிய இமாமின் கொள்கையும் மக்கள் அதில் கலந்து கொள்வது என்பதற்கும் உலக அரசியல் கலாசார பரிபாசையில்

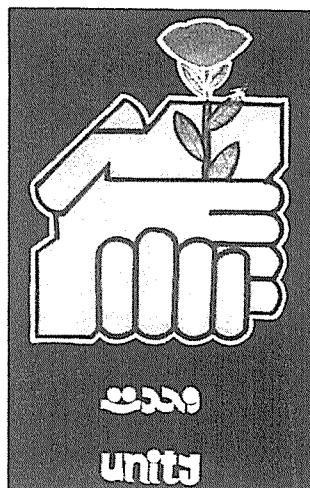

உள்ள தேசிய வாதத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. இது அதற்கு மாறான ஒன்றாகும். தேசிய வாதம் என்பது கொள்கையை வெளியாக்கும் போது செயல் வடிவை இழப்பது ஒருபுறமிருக்க ஒரு பயனற்ற கொள்கையாகி விடுகின்றது. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் தேசியவாதிகள் அதன் யதார்த்தங்களைப் பாதுகாப்பவர்களாக அறிமுகப்படுத்தப்படும் போது அது நிலையான எதார்த்தம் அல்ல என்பதையே காட்டுகின்றது. எனவே ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் அளவிற்கும் புவியியல், அரசியல் எல்லைகளுக்கும் ஏற்ப யதார்த்தங்களுக்கான நீதம், சமாதானம், சுதந்திரம் என்பன வேறுபடக்கூடும்.

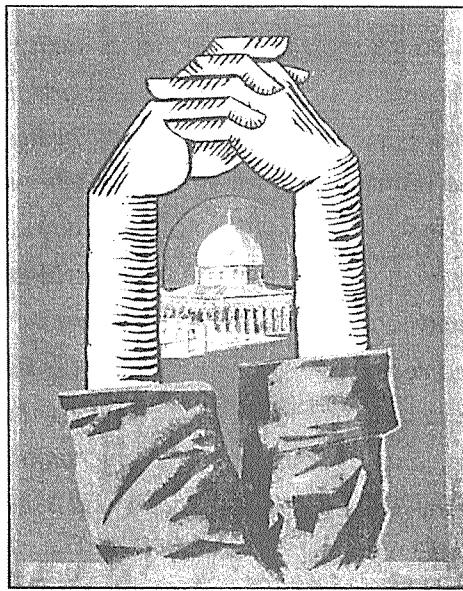
இப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் எல்லா விடையங்களிலும் ஒங்கி நிற்கும் சமுதாயம் ஏழை மக்கள் மீது பலத்தையும், சக்தியையும் திணிக்க முனைவது இயற்கையான விடையமாகும். காரணம் தேசியவாதம் என்பது இனம், மொழி, நிறம், என்பதைத் தவிர வேறு இல்லை. இமாம் கொமெயனி அவர்கள் வரலாற்று ஆதாரங்களை கொண்டு நிருபிப்பது என்னவென்றால் முன்றாம் உலக நாடுகளில் குடிகொண்டுள்ள இனவாதமும் மொழிவாதமும் ஆக்கிரமிப்புக்காரர்களின் சூழ்ச்சி வேலையாகும். இதன் மூலம் சமுதாயங்களுக்கு

இடையில் கருத்து வேறுபாடுகளை ஏற்படுத்தி அவர்களை சுக்கு நூறாக்குவதே அவர்களின் திட்டமாகும். இமாம் சொன்னார்: “உலக வல்லரசுகளும் அவர்களின் அடிவருடிகளினதும் திட்டம் என்னவென்றால் இறைவன் சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள இந்த முஸ்லிம்களின் கோட்டையான சகோதரத்துவத்தை பிரித்து துருக்கி சமூகம் என்றும் பார்சீக சமூகம் என்றும் அரேபிய சமூகம் என்றும் பிரித்து விடுவது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களுக்கு மத்தியில் வெறுப்பையும் உருவாக்குவதேயாகும். இது முற்றிலும் அல்குர் ஆனுக்கும், இஸ்லாத்துக்கும் மாறான

பாதையாகும்.” இமாம் கொமெய்னி சொன்னார்: “எமது பூர்ட்சி ஈரானியப் பூர்ட்சி என்பதற்கு முதல் அது இஸ்லாமிய பூர்ட்சியாகும்.” இமாம் கொமெய்னியின் பார்வையில் உலக சமாதானம் என்பது அடக்கு முறை ஆட்சியாளர்களை வைத்துக்கொண்டு நடக்கும் என்பது ஒரு கனவேயாகும். அவர் சொன்னார்: “உலக சமாதானத்தை வல்லரசுகள் சிறைப் பிடித்து வைத்துள்ளனர். இவர்கள் இப்பழுமியில் இருக்கும் வரை ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட

சமாதானம் எனும் அனந்தரத்தை அடைய மாட்டார்கள். நமது வளங்களைச் சுரண்டுபவர்களும் ஏனைய சமுதாய வளங்களைச் சுரண்டி ஆட்சி புரிபவர்களும் சக்குநூறாகி ஒவ்வொரு சமுதாயமும் அதன் தலையெழுத்தை தாங்களே முடிவு செய்யும் அந்த நாளே நமக்கு மிகவும் சந்தோசமான நாளாகும். அமெரிக்காவால் சிலவேளை எங்களைத் தோற்கடிக்க முடியுமாகலாம். ஆனால் எமது புரட்சியைத் தோற்கடிக்க முடியாது. அதனால் தான் நான் நமது வெற்றியின் மீது நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன். அமெரிக்க அரசு நமது வீரமரணத்தின் கருத்தை விளங்கிக் கொள்ளாது.”

இமாம் கொமெய்னி, இஸ்ரேலையும் அதன் அடிநாளத்தையும் பற்றிச் சொல்லுகின்றார்: “அமெரிக்கா உலகம் முழுவதும் தீயை கொழுத்தி விடுகின்ற இயற்கையிலே ஒரு பயங்கரவாத நாடாகும். அதன் சக நாடான சியோனிசம் தன் நோக்கங்களை அடைவதற்காகச் செய்த குற்றங்களை எழுதுவதற்கு பேணாவும்

சொல் வதற்கு நாவும் சூச் சப்படு கின்றது. இஸ்லாத்தினதும் முஸ்லிம்களினதும் ஏனைய சர்வதேச அமைப்புகளினதும் பார்வையில் இஸ்ரேலை அநியாயமாகவும் முஸ்லிம் நாடுகளுக்கு ஒரு பூதம்பமாகவும் கருதுகிறேன்.”

இமாம் கொமெய்னி, புரட்சியின் வெற்றி யின் பின் ரம்ஹான் மாத இறுதி வெள்ளிக் கிழமையை “குத்ஸ் தினம்” என பெயரிட்டு உலக முஸ்லிம்களை குத்ஸ் எதிரியின் பிடியில் இருக்கும் வரை ஓவ்வொரு வருட மும் இதே நாள் ஆர்பாட்டங்கள் செய்வதன் மூலம் தமது எதிர்ப்பையும் பலஸ்தீனர்களுக்கு தமது ஆதரவையும் தெரிவிக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார்.

இமாம் கொமெய்னி குத்ஸின் விடுதலையை இறைவனின் மீது நம்பிக்கை வைத்து ஷஹாத்தை முன் வைத்து இஸ்ரேல் அடியோடு அழியும் வரை ஆயுதப் போராட்டம் புரிவதிலே தங்கியின்னது எனக் கருதினார்.

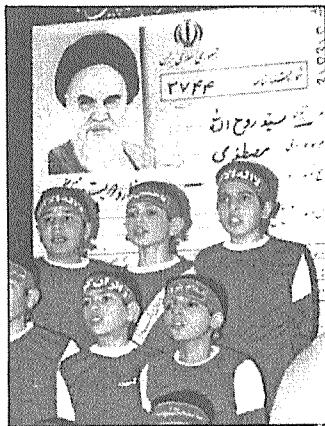
இமாம் கம்யூனிஸ்த்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது “அதன் ஆரம்பத்தில் இருந்தே அதன் ஆதரவாளர்கள் மிகப் பெரும் சர்வத்திரிகளாகவும் பதவிமோகம் பிடித்தவர்களாகவும் இருந்துள்ளார்கள். இப்போதும் உள்ளனர்” என்றார். மேற்கத்தேய நாடுகளின் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போது “நாம் மேற்குலக நாடுகளின் முன்னேற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் அவர்களின் அநாகர்கங்களை அல்ல. மேற்கத்தியத்தின் வளர்ச்சியானது மனிதனின் மனிதத்துவத்தைக் களைந்து விட்டது. நாங்கள் நாகரிகத்திற்கு எதிரான வர்கள் அல்ல. ஏற்றுமதிக் கலாசாரத்தை எதிர்க்கின்றோம். கெளரவத்தையும் மனிதாபி மானத்தையும் கொண்டும் கட்டி எழுப்பப்பட்ட கலாசாரத்தையே விரும்புகிறோம்.”

இமாம் கொமெய்னி, கலாசாரமானது அனைத்து சந்தோஷங்களினதும் கவலைகளினதும் அடித்தளமாகும் எனவும் சமுதாயத்தை சரியான முறையில் கட்டி எழுப்புவது சரியான கலாசாரமே எனவும் கூறினார்.

“ஒருபிடி சோறு, ஒரு துண்டு ரொட்டி, ஒரு குவளை நீர் அளவுகோல்கள் அல்ல. கெளரவத்தின் முக்கியத்துவம் மனிதத்துவத்திலே உள்ளது. மனிதன் தனது வாழ்வைப் பாதுகாப்பதற்காக எப்பொழுதும் யுத்தத்தையும் ஆயுதத்தையும் நோக்கிச் செல்வது என்பது அவனது மனிதத்துவத்தை அடைவதில் தடைக்கல்லாக அமை கின்றது. இமாம், கல்வியைக் கற்பதிலும் கற்பிப்பதிலும் செயல்வாடிலிலும் சித்தாந்தரீதியாகவும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். அவர்தனது வெற்றிகரமான பயிற்சியின் மூலம் பற்றவில் வம்சத்தின் புகையால் மறைக்கப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தை ஒரு இல்லாமியப் புரட்சியின் பால் வழி நடாத்தினார். 1963 ஆம் ஆண்டு ஜௌன் 5ம் நாள் புரட்சியின் மிக இக்கட்டான நிலையில் இமாமிடத்தில் கேட்கப்பட்டு: “இப்படியான நிலையில் எந்த சக்தியை வைத்து ஒரு நீதமான ஆட்சியை அமைக்கப் போகின்றிர்கள்?” இமாம் ஒரு குழந்தையின் தொட்டிலை சுட்டிக் காட்டினார்கள். இதில் ஆச்சர்யம் விடையம் என்னவென்றால் 15 வருடங்களுக்கு பின்னால் ஏற்பட்ட இல் லாமியப் புரட்சியிலே இளைஞர்களும் மாணவர்களுமே மகத் தான் பங்களிப்பை வழங்கினார்கள்.

இமாம் கொமெய்னி நப்பைக் கட்டப்படுத்துதை தனது வாழ்வின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கடைப்பிடித்து வந்தார். கல்வியூட்டல் பற்றிச் சொல்லும் போது “தாயை விட மரியாதையான தொழில் எதுவுமில்லை” என்றார். இமாம் சமுதாய சீர்திருத்தவாதிகளுக்குச் சொன்னார்: “கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பாடசாலைப் பருவம் பல்கலைக்கழகப் பருவத்தை விட மிக முக்கியமானதாகும். காரணம் பிள்ளைகளின் சிந்தனை வளர்ச்சி இப்பருவத்திலே உருவெடுக்கிறது. ஆசிரியர் என்பவர் எல்லா அமானிதங்களை விடவும் மேலான மனிதன் என்னும் அமானிதத்தைக் காக்கும்

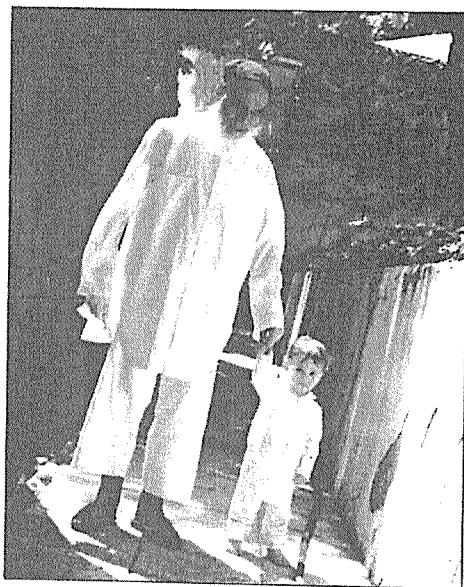
பாதுகாவலனாவார். எல் லா நற்குணங்களும்
தீயகுணங்களும் பாடசாலைகளில் இருந்தே

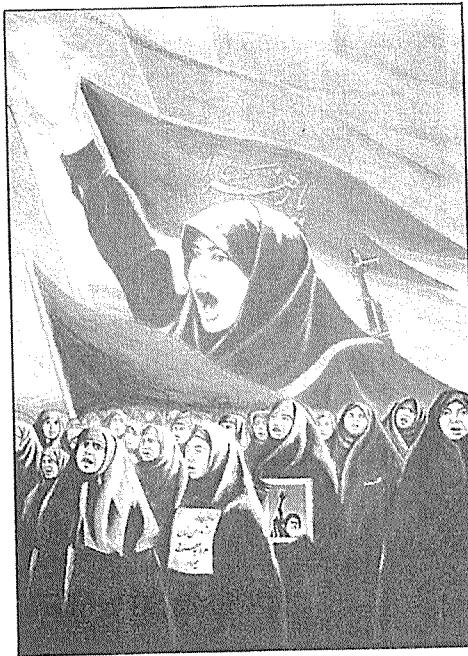
உருவெடுக்கிறது. அதன் திறவுகோல்கள் ஆசிரியரின் கையிலே உள்ளது.” இமாம் கொமெய்னி ஆசிரியர் தொழிலை நபிமார்களின் தொழிலாகவும் அவர்களின்

மிகப்பெரும் பொறுப்பு (பாடபோதனையைவிட) இறைவனின் பால் சமுதாயத்தை வழிகாட்டுவதாகவும் கருதினார்.

இமாம் கொமெய்னி, மனிதனை உலகத்தில் உள்ள எல்லா உயிர்களை விடவும் மேலானதாகக் கருதினார். “மனிதன் ஆச்சரியத்தக்கவனாவான்.

அவனிலிருந்து ஒரு வான்லோக மலக்கும் ஒரு நரக செய்தானும் உருவாகக் கூடும். மனிதனைப் பயிற்றப்படுவதன் மூலம் உலகம் சீர்திருத்தமடையும்.” இமாம் பாடபோதனையை விட உளப் பயிற்சிக்கே அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கி வந்தார்கள். கல்வி உளப்பயிற்சிகளோடு சேர்த்துப் போதிக்கப்படாத பட்சத்தில் வழி கெட்ட சாத்தானிய பாதையில் செலவு செய்யப் படும் என்று சொன்னார். கல்வி என்பது ஒரு கெட்ட உள்ளத்தில் அல்லது கெட்ட சிந்தனையில் நுழைவது என்பது முட்டாளை விட கேடு நிறைந்ததாகும்.

இஸ்லாமியப் புரட்சியின் பெறுபேறுகளில் மிக முக்கியமான ஒன்று தான் ஈரானிலே பெண்கள் சமூக சேவையில் ஈடுபடுவதாகும். ஈரானின் வரலாற்றிலே பெண்கள் இப்படி முன்னேறி தனது நாட்டின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிக்கும் அளவுக்கு வேறு எப்பொழுதும் அரசியல், சமூக தெளிவு பெறவில்லை என்று தெரியமாக சொல்லவும் முடியும். புரட்சியின் உச்ச கட்டத்தில் கூட அனைத்து ஆண்களோடு இணைந்து நகர்ந்து சென்றார்கள். இராக் திணித்த போரில் முஸ்லிம் பெண்கள் ஆற்றிய சேவை இஸ்லாத்தையும் புரட்சியையும் பரதுகாப்பதற்காக தமது சகோதரர் களையும் கணவன்மாரையும் பிள்ளைகளையும் உற்சாகமுட்டி ஆசைகாட்டி போருக்கு அனுப்பி ஆதரவு வழங்கியமை சமகால போர் வரலாற்றில் ஓப்பில்லாத நிகழ்வாகும்.

இப்பொழுதும் கூட ஈரானிய சமுதாயத்தில்

பெண்கள் ஆண்களைப்போல் சமூக, கல்வி, கலாச்சார, பல்கலைக் கழக, சுகாதார, அரசு அலுவலகம் என்று பல்வேறு துறைகளிலும் தாராளமாகக் கடமையாற்று கின்றார்கள். ஆனால் புரட்சியின் வெற்றிக்கு முதல் ஷா ஏற்படுத்திய பொருத்தமற்ற சூழ்நிலையின் காரணமாக அதிகமான முஸ்லிம் பெண்கள் ஒதுங்கி நின்றனர். குறிப்பாக கிராமத்து பெண்கள் படிப்பு வசதியை இழந்திருந்தனர். பெரும் நகரங்களில் சமூக சேவைகளில் ஈடுபட வாய்ப்புள்ள பெண்களும் ஷாவினால் கொண்டு வரப்பட்ட கலாசாரத் தாக்குதலை எதிர்த்தும் மேலும் பலர் தனது கெளரவத்தை பாதுகாக்கவும் தமது வேலை களையும் விடவேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

ஈரானிய சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எல் லாவற்றையும் விட இமாம் கொமெய்னி பெண்களுக்கும் அவர்களின் உரிமைக்கும் கொடுத்த பெருமதிப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இமாம் கொமெய்னி சொன்னார்: “இஸ்லாமிய அரசில் ஆணுக்குள்ள அதே உரிமையே பெண்ணுக்கும் உள்ளது. கல்வி கற்கும் உரிமை, தொழில் உரிமை, சொத்துரிமை, வாக்குரிமை, வேட்பாளர் உரிமை, மனித உரிமை என்பது பெண்ணுக்கும் ஆணுக்குமிடையில் வேறுபடாது. காரணம் இரண்டு பேரும் மனிதர்களே. பெண் தனது தலையெழுத்தை ஆணைப் போல் நிர்ணயிக்கும் உரிமை உள்ளவளாவாள். இமாம் சொன்னார்: “இஸ்லாம் பாவச் செயலை வெறுக்கிறது. அது பெண்ணிலிருந்தும் சரி ஆணிலிருந்தும் சரியே. பெண் என்பவள் மனித இனத்தில் உயர் இடத்தில் இருப்பதையே நாம் விரும்புகின்றோம். விளையாட்டுப் பொருளாக அல்ல. பெண் ஒரு விளையாட்டுப் பொருளாக ஆண்களின் கையில் இருப்பதை இஸ்லாம் விரும்ப வில்லை. பெண்ணின் தராதரம் பாதுகாக்கப் படுவதையே இஸ்லாம் விரும்புகின்றது. பெண்ணும் ஆணைப் போல் தனது தலை யெழுத்தையும் சேவையையும் தெரிவு செய்து கொள்வதில் சுதந்திரமானவளாவாள். மேற்கத்திய வாதிகள் கூறுகின்ற இளைஞர்களும் பெண்களும்

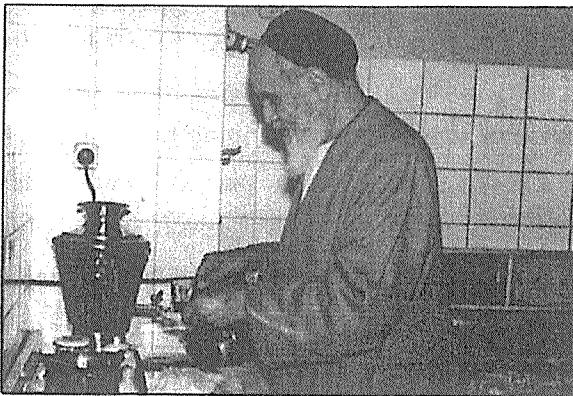

சீர்கெட்டுப் போகும் சுதந்திரமானது சமஸ! ரீதியாகவும் அறிவு ரீதியாகவும் கண்டிக்கப்படும் ஒன்றாகும்.”

நிறைவேற்றுவதும் ஆடம்பரத்தை தவிர்ந்து கொள்வதும் சம்பந்தமாகவே இருந்தது. அரசாங்க அதிகாரிகள் மக்களின் பணியாளர்கள் ஆவர். அவர்கள் பொது மக்களை விட மேலதிக ஆடம்பரம் வைத்திருப்பதற்கு உரிமையற்றவர்கள் என்று இமாம் அடிக்கடி சொல்லிவந்தார்.

“மலை அடிவாரத்தில் வாழ்ந்து தனது பிள்ளைகளை இறை வன் பாதையில் தியாகம் செய்தவர் களின் பணி மாளிகையில் ஆடம்பரமாக வாழ்பவர்களை விட பன்மடங்கு சிறந்ததாகும். பசியையும் பட்டினியையும் உணர்ந்தவர்கள் எங்களோடு இறுதி வரைக்கும் இருப்பார்கள். நமது அரசு எப்போதும் ஆடம்பர வாழ்க்கையின் பக்கம் திரும்புகின்றதோ அன்றே அரசினதும் மக்களினதும் சமாதியைக் கட்ட வேண்டியது தான்.”

இமாம் கொமெய்னியின் சிறப்பான பண்புகளில் ஒன்று தான் அவர்களின் பேச்சுக்கள் எல்லாம் தமது கொள்கைக்கும் வாக்குக்கும் அமைவாகவே இருந்தது. மற்ற வர் கஞ் கு முன் தானே அதனை நடைமுறைப்படுத்துபவராக இருந்தார். இமாமின்

வாழ்க்கை முழுவதும் பற்றற தன்மை, போதுமான தன்மை, சாதாரண வாழ்க்கை என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கியது. இது அவர் தலைவர் ஆகுவதற்கு முதல் மாதத்திரமல்லாமல் தலைவரானதற்குப் பிறகும் கூட கடைப்பிடித்து வந்தார். ஒரு தலைவர் மிக சர்வசாதாரண வாழ்க்கையே உள்ளவராக இருக்க வேண்டும் என நம்பியிருந்தார். தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பற்றற வாழ்க்கையையே பற்றிப் பிடித்திருந்தார். அவர்களின் வாழ்வின் நினைவுகள் அதிகமாக கூறப்பட்டும் புத்தக வடிவிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அவை எல்லாவற்றையும் கூறுவதற்கு ஒரு பெரும் நூல் தேவையாகின்றது. ஆனால் அவரின் பற்றற வாழ்வில் இன்னும் சில பகுதியை இன்றும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது.

இஸ்லாமிய குடியரச யாப்பிலே 142 இலக்க சரத்தின் படி தலைவரும் உயர் அதிகாரிகளும் பதவியில் இருக்கும் போதும் பதவி விலகும் போதும் உயர் நீதி மன்றம் அவர்களின் சொத்துக்களை சோதனை யிடுவதற்கு கடமைப் பட்டுள்ளது. தனது கணக்கு வழக்குகளை உயர் நீதி மன்றத்திற்கு 1981 ஜெவரி 14 இல் அனுப்பி வைத்த முதல் மனிதராக இமாம் திகழ்ந்தார். இமாமின் மரணத்தின் பின் உடனடியாக இமாமின் புதல்வர் இமாம் கொமெய் னியின்